

ଆମ ଗାତ ବହି

ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି-ଓଡ଼ିଶା

ଆମ ଗୀତ ବହି

ସଂକଳକ: ଜୟପ୍ରସାଦ ଚୌଧୁରୀ

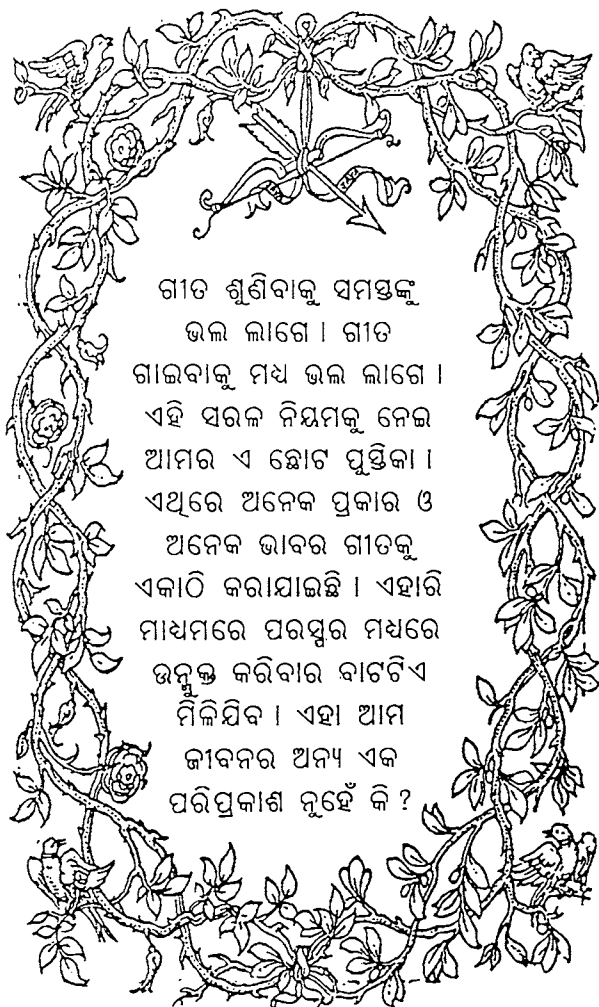
ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି - ଓଡ଼ିଶା
ସି-୨, ବରମୁଣ୍ଡା ହାଉସିଂବୋର୍ଡ଼ କଲୋନୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆମ ଗୀତ ବହି

ସଂକଳକ ଜୟଦ୍ରଥ ଚୌଧୁରୀ
ପ୍ରକାଶକ ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତି - ଓଡ଼ିଶା
 ସି-୨, ବରମୁଣ୍ଡା ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ଼ କଲୋନୀ
 ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୭୫୧ ୦୦୩
 ଟେଲିଫୋନ/ଫାକ୍ସ- ୦୬୭୪ - ୫୫୦୮୯୧
ପ୍ରକାଶ କାଳ : ରଥଯାତ୍ରା - ୨୦୦୦
ମୁଦ୍ରଣ
ମୂଲ୍ୟ ଦଶ ଟଙ୍କା

AMA GITA BAHU

Compiled by: Jayadratha Choudhury
Publishers Bharat Gyan Vigyan Samiti - Orissa
 C-2, Baramunda Housing Board Colony
 Bhubaneswar - 751 003
 Tele / Fax : 0674 - 550891
Publication
Period Rath Yatra - 2000
Printed at
Price Ten Rupees

ଗୀତ ଶୁଣିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ଭଲ ଲାଗେ । ଗୀତ
ଗାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗେ ।
ଏହି ସରଳ ନିୟମକୁ ନେଇ
ଆମର ଏ ଛୋଟ ପୁସ୍ତିକା ।
ଏଥିରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଓ
ଅନେକ ଭାବର ଗୀତକୁ
ଏକାଠି କରାଯାଇଛି । ଏହାରି
ମାଧ୍ୟମରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ
ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରିବାର ବାଟଟିଏ
ମିଳିଯିବ । ଏହା ଆମ
ଜୀବନର ଅନ୍ୟ ଏକ
ପରିପ୍ରକାଶ ନୁହେଁ କି ?

ବିଷୟ

ପୃଷ୍ଠା

ବିଜ୍ଞାନ ଗୀତ

୦୧. କିଏ ସେ କଲା	୦୧
୦୨. ସପନର ସାହା	୦୨
୦୩. ଟିକି ବିଜ୍ଞାନୀ	୦୩
୦୪. ଚିକ୍‌ମିକ୍ ତାରା	୦୪
୦୫. ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ	୦୫
୦୬. କାହିଁକି	୦୬

ଶାକ୍ଷୀ ଗୀତ

୦୭. ଆମ ପାଠଶାଳା	୦୭
୦୮. ଏମିତି ସ୍କୁଲରେ	୦୮
୦୯. ଆମର ଚାହି	୧୦
୧୦. ଶିକ୍ଷକ... ବହି	୧୧

ଦେଶପ୍ରେମ ଗୀତ

୧୧. ଏଇ ଦେଶ ଏଇ ମାଟି	୧୨
୧୨. ସୁନ୍ଦର ମୋ ଜନମ ଭୂଇଁ	୧୩
୧୩. ସ୍ୱର୍ଗାଦପି ଗରିୟସୀ	୧୪
୧୪. କି ସୁନ୍ଦର ଆହା	୧୪
୧୫. ପୃଷ୍ଠରେ ଯହିଁ ପୁଷ୍ପେ ବରଷେ	୧୫
୧୬. ଜନ୍ମଭୂମି	୧୬
୧୭. ମାତୃଭୂମି ପିତୃଭୂମି	୧୭
୧୮. ଆମେ ସବୁ ଏକ ବୋଲ	୧୮
୧୯. ରେ ପତାକା ଜାତିର ଗରବ	୧୯
୨୦. ଜୟ ଭାରତ ଜନନୀ	୨୦
୨୧. ମାଦଳ ବାଜିଲା	୨୧
୨୨. ଜାଗାହ ସାଥୀ	୨୨

ମନର ଗୀତ

୨୩. ମୁଁ ଏକ ନର	୨୩
୨୪. ମୁଁ ଏଇ ଆକାଶର	୨୪
୨୫. ଇତିକିଲି ମିତିକିଲି	୨୫
୨୬. ଆମେ ହସିଲେ	୨୬

ବନ୍ଧନା

୨୭.	ଆହେ ଦୟାମୟ	୨୭
୨୮.	କେଉଁ ନାମ ଧରି	୨୮
୨୯.	ରେ ଆଦୁନ୍	୨୯
୩୦.	ମା ତୁମେ ମମତାର	୩୦
୩୧.	ହିନ୍ଦୁ ନୁହେଁ କି ମୁସଲିମ	୩୧
୩୨.	ଆମେ ହିନ୍ଦୁ ଆମେ	୩୨
୩୩.	ବାପୁଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଭଜନ	୩୩

ବଞ୍ଚାଳା ଗୀତ

୩୪.	ଧନଧାନ୍ୟ ପୁଷ୍ପେ	୩୪
୩୫.	ଯଦି ତୋର ତାଙ୍କ ଶୁନେ	୩୫
୩୬.	ଅଗର ମମ ବିକଶିତ କାରା	୩୬
୩୭.	ଆରୁନେର ପାରଶମନି	୩୭
୩୮.	ଠରେ ନୂତନ ଯୁଗର ଭୋରେ	୩୮
୩୯.	ହିନ୍ଦୟ ବିଶାର ମାଝେ	୩୯
୪୦.	ତୁମି କେମନ୍ କରେ	୪୦
୪୧.	ଆକାଶ ଭରା ସୂର୍ଯ୍ୟ	୪୧
୪୨.	ଗ୍ୟାନେର ମଶାଲ ଜାଲୋ	୪୨

ହିନ୍ଦି ଗୀତ

୪୩.	ଇନ୍ଦ୍ରାପ୍ତି କି ତରର	୪୩
୪୪.	ଆଉ ବଢ଼ି ତୁମେ	୪୪
୪୫.	ଦିଲ୍ ହେଁ ଛୋଟା ସା	୪୫
୪୬.	ପଢ଼ନା ଲିଖନା ଶିଖୋ	୪୬
୪୭.	ଯେ ମେରେ ଡୁତନ୍	୪୭
୪୮.	ସାରେ ଜହଁ ସେ ଅଛା	୪୮
୪୯.	ସଭିଜନ୍ ଏକ୍ ହେଁ	୪୯
୫୦.	ଝଣା ଉଠିବା ରହେ ହମାରା	୫୦
୫୧.	ଗୀତ ଗା ରହେ ହେ	୫୧
୫୨.	ତୁ ଜିନ୍ଦା ହେଁ	୫୨
୫୩.	ତୁ ହିନ୍ଦୁ ବନେଗା	୫୩
୫୪.	ସର୍ ପରୋସି କି ତମନା	୫୪
୫୫.	ତୁମହି ହୋ ମାତା	୫୫
୫୬.	ବଦେ ମାଗରା	୫୬
୫୭.	ଜନନୀ ଭାରତ	୫୭

୧ - କିଏ ସେ କଲା

କିଏ ସେ କଲା, କେମିତି କଲା, କାହିଁକି ଅବା କଲା ?
ଏତେ ବଡ଼ ଏ ଆକାଶ ଦେହେ, କେତେ ଯେ ରଙ୍ଗ ଦେଲା ।

ସକାଳ ହୁଏ ସଞ୍ଜ ହୁଏ, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସ୍ୱରୁଜ ବୁଡ଼େ,
ଜହ୍ନମାମୁଁକୁ କୋଳରେ ଧରି ତାରା ମଣ୍ଡାଲ ଜାଳେ ।

ସାଗର କୂଳେ ଲହରି ମାଳା, ହୁଏନା ଟିକେ ଥୟ,
କାହାକୁ ଅବା ଖୋଜୁଛି ସିଏ, ମନେ ତା' ଏକ ଲୟ ।

ନାନା ଜାତିର ଗଛ ପତରେ, କେତେ ରଙ୍ଗର ଫୁଲ,
ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ପରଜାପତି, କିଏ ତା କାରିଗର ?

ପାଣି ଭିତରେ ମାଛଟି ଖେଳେ, ଆକାଶେ ଉଡ଼େ ପକ୍ଷୀ,
କେତେ ଯତନେ ମହୁଫେଣାଟି, କରିଛି ମହୁମାଛି ।

ସାପର ଖେଳ ମୟୂର ନାଚ, ଗୋକିଲା ବାଦ ଆଖି,
ଅବାକ ହୁଏ ଦେଖୁ ମୁଁ ସବୁ ଧନ୍ୟ ସେହି ଶିଳ୍ପୀ ।

କିଏ ସେ ଦେଲା ଭାବନା ଏତେ, ଏତେ ଯେ ଶିହରଣ,
ଆଖିରେ ଲୁହ ଓଠରେ ହସ, ଦୁଃଖ ଅଭିମାନ ।

ସିଏ ବି ହେଉ ଯାହା ବି କରୁ, ଯେଉଁଠି ଲୁଚିଥାଉ,
ଖୋଜିବି ତାକୁ ଜୀବନ ସାରା, ଯାହା ବି ହେଲେ ହେଉ ।

• ଜୟନ୍ତୀ ତ୍ରୟାଠୀ

୨- ସପନର ସାହା

ମନର ସପନ ମୋର ଡାକରା ଦିଏ,
ଆକାର ପାଇବା ଲାଗି ଚଞ୍ଚଳ ହୁଏ ।
ନିକଟରେ ଜଣେ ହିଁ ତା ଜବାବ ଦିଏ,
ଆଉ ନୁହେଁ କେହି ପ୍ରିୟ ବିଜ୍ଞାନ ସିଏ ।

ମତେ ବିଜ୍ଞାନ ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ ।

ତା'ର ପରଶେ ସପନ ଜାଗେ । (୨ଥର)

ପକ୍ଷୀ ପରି ଡେଶା ଝାଡ଼ି ଆକାଶେ ଉଡ଼ିବି,
ମାଛ ପରି ଡେଶା ମେଲି ଜଳରେ ବୁଡ଼ିବି ।
ଚିତା ପରି ଗୋଡ଼ ଠେଲି ପବନେ ଛୁଟିବି,
ସିଂହ ପରି ତାଳତରେ ପାହାଡ଼ ଟେକିବି ।
ମହାବଳୀ ହେବି ମୁହିଁ ବିଜ୍ଞାନ ଧାରାରେ,
ସରଜିବି ନୂଆ ଧାରା ଧରଣୀ ବୁକୁରେ ।

ମତେ ବିଜ୍ଞାନ ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ ।

ତା'ର ପରଶେ ସପନ ଜାଗେ । (୨ ଥର)

ଅଜଣା ଦୁନିଆ ସାରା ରକେଟେ ଘୁରିବି,
ଅଦେଶୀ ଜଗତକୁ ମୁଁ ନିରେଖି ଦେଖିବି ।
ପରବତ ଭେଦି ମୁହିଁ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ଖୋଲିବି,
ଜଳଧାରା ଅଟକାଇ ଜୀବନ ସଞ୍ଚିବି ।
ଗଢ଼ିଯିବି ନୂଆ ଯୁଗ ସବୁ ଜୀବ ଲାଗି,
ବିଜ୍ଞାନର ଚାରାଟିକୁ ଯତନେ ରୋପିବି ।

ମତେ ବିଜ୍ଞାନ ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ ।

ତା'ର ପରଶେ ସପନ ଜାଗେ । (୨ଥର)

● ବିନୟ କୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

୩ - ଟିକି ବିଜ୍ଞାନୀ

ଆମେ ଟିକି ଟିକି ବିଜ୍ଞାନୀ ଆମେ ଟିକି ଟିକି ବିଜ୍ଞାନୀ

ସୁନ୍ଦର ଆମ ଧରଣୀ ପବିତ୍ର ଆମ ଜନନୀ

ମୁଣ୍ଡକୁ ଖଟାଇ ହାତକୁ ଲଗାଇ

ଗଢ଼ିବା ଭାରତ ସଭିଏଁ ମିଳି । (୦)

କାଲି ଗଢ଼ିଥିଲୁ ନରର ବାଲିରେ

କେତେ କେତେ କୋଣାରକ,

ଡିମିରି ପଲରେ କାଠକୁ ପୂରାଇ

ଗଢ଼ିଥିଲୁ ଗାଡ଼ି ଚକ ।

ଆମେ କଲା ଗୁଡ଼ି ଆକାଶେ ଉଡ଼ିଛି

ନଟେଇ ସୂତାକୁ ଭିଡ଼ି,

ମାଛ ସାପ ପୋକ କେତେ ଯେ ଧରିଛୁ

ନଇ ପୋଖରୀରେ ବୁଡ଼ି । (୧)

ଆମରି ଆଗରେ କେତେ ଯେ ବିଜ୍ଞାନୀ

ଚାଷୀ ବଢ଼େଇ କମାର,

କୁମାର ଗୁଡ଼ିଆ ତନ୍ତୀ ମୋଟି ଧୋବା

ଶିଳ୍ପୀ ଆଉ କାରିଗର ।

ନିଜ ଚାରିପାଖ ଜିନିଷକୁ ନେଇ

ଗଡ଼େ କେତେ ନୂଆ ନୂଆ,

ଏ ସମାଜ ଜିଏଁ ତାଙ୍କ କାମ ପାଇଁ

ସିଏ ହୁଁ ଆମରି ସାହା । (୨)

ବିଜ୍ଞାନୀ ଆମେରେ ତାଙ୍କରି ଚେଲା,

ଆମେରେ ଶିଳ୍ପୀ ଆମ ମନ ତ ଖୋଲା ।

ଆଗେଇ ନେବାରେ ଆସ ଆମରି କିର୍ତ୍ତୀ

ହସି ଖେଳି ନାଚି ଗାଇ ଯିବାରେ ମାତି ।

● ବିନୟ କୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

୪- ଟିକ୍‌ମିକ୍ ତାରା

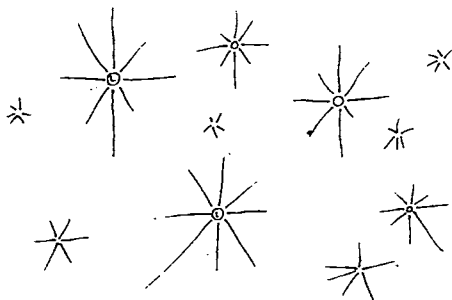
ସଞ୍ଜ ବୁଡ଼ିଲା ରାତି ଅଇଲା, ଅନ୍ଧାର ଗଲା ମାଡ଼ି,
କଲା ପରଦା ଝଲସି ଗଲା, କେତେ ଯେ ରୂପ ଧରି ।

ଟିକ୍‌ମିକ୍ ଟିକ୍‌ମିକ୍ ତାରା,
ଝିଲ୍‌ମିଲ୍ ଝିଲ୍‌ମିଲ୍ ତାରା,
ନାଲିନେଳି ହଳଦିଆ ତାରା,
ସାନବଡ଼ ବଡ଼ସାନ ତାରା ।

ରାତିର ଆକାଶ କେତେ ବିବିଧେ ଭରା..... (୦)

ତାରାକୁ ତାରା ନିକଟ ତାରା ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ିକା ଦେଖ,
ଆକାଶ ସାରା ଛାଇ ଯାଇଛି କେତେ ମଉଜ ରୂପ ।
ମେଲି ଦେଇଛି ଆକାଶ ତା'ର ଅସରା ଗପ ବହି,
କେତେ ଯେ ଜୀବ କେତେ ଦରବ ତାଲିଛି କଥା କହି ।
ଟିକ୍ ମିକ୍ ଟିକ୍‌ମିକ୍ ତାରା.....

● ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

୫- ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ ଅଙ୍କର ଖେଳ

ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ ଅଙ୍କର ଖେଳ,
(ଦେଖ) ୦, ୧, ୨, ୩, ୯ ର କି ସୁନ୍ଦର ମେଳ,
ମିଶାଣ ଫେଡ଼ାଣ କର, ଗୁଣନ ହରଣ କର,
ହରଣ ଗୁଣନ କର, ଫେଡ଼ାଣ ମିଶାଣ କର,
ମିଶା ଫେଡ଼ା ଗୁଣା ହରା, ଗୁଣା ହରା ମିଶା ଫେଡ଼ା
କରିବା ଚାଲ ।

ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ ଅଙ୍କର ଖେଳ..... (୦)
ହିମାଳୟ ପାହାଡ଼କୁ ମାପି ଥୋରଲା (କିଏ.....)
ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା,
ସାତ ତାଳ ସାଗରର ଖାଲ ମାପିଲା (କିଏ.....)
ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା,
ଦେଶସାରା ଲୋକଯାକ କିଏ ଗଣିଲା (କିଏ....)
ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା
ନ ଦିଶିଲା ତାରାର ଦୂରତା ମାପିଲା (କିଏ.....)
ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା

ମିଶାଣ ଫେଡ଼ା ଗୁଣା ହରା, ଗୁଣା ହରା ମିଶା ଫେଡ଼ା କଲା କିମିଆ ।

ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ ଅଙ୍କର ଖେଳ..... (୧)
ଅଙ୍କ ମଜା ଚାଖିଛି ଯେ ଭାରି ସିଆଣି,
ଅଳପ ଖଟିକି ବେଶୀ ଯାଏ ସେ ଜାଣି ।
ଯେତେ ଅଛି ଅଙ୍କ ସବୁ ଆମରି ସାଥ,
ତା' ସାଥରେ ଖେଳି ଖେଳି ଯିବାରେ ମାତି ।
ମିଶା ଫେଡ଼ା ଗୁଣା ହରା, ଗୁଣା ହରା ମିଶା ଫେଡ଼ା
ଖେଳିବା ଚାଲ ।

ବଢ଼ିଆ ଲାଗିଲା ଅଙ୍କର ଖେଳ..... (୨)

● ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

୬- କାହିଁକି ?

କାହିଁକି, କାହିଁକି, କାହିଁକି ରେ (୨ ଥର)
ଆକାଶରେ ତାରା ଚିହ୍ନିବ କରେ,
ଲକ୍ଷ୍ମଧନୁ ସାତ ରଙ୍ଗ ଧରେ ।
ମନ୍ଦାର, ରଞ୍ଜିତା ଦିଶେ ନାଲି,
ବୁଡ଼ିଆଣୀ ଜାଲ ଝିଲିମିଲି ।
ଏମିତି କାହିଁକି ହେଉଛି ରେ..... (୦)

ଆମ୍ଭ, ନିମ୍ବ, ଲେମ୍ବୁ ଅଲଗା ଲାଗେ,
କେତେ କେତେ ଦେଉ ସାଗରେ ଉଠେ ।
କୁଆ, ଶୁଆ ଉଡ଼େ ତେଣା ମେଲାଇ,
ବିଲେଇ ପିଠିରେ ତେଣା ତ ନାହିଁ ।
ଏମିତି କାହିଁକି ହେଉଛି ରେ.... (୧)

କୁଳୁକୁଳିଆ ତ ଜାଳେ ମଶାଲ,
ମେଝା, କଇଁଚର ପିଠିଟା ଭାଲ ।
ପାହାଡ଼ ମୁଣ୍ଡିଆ ନିଶ୍ଚୁନ ଲାଗେ,
ହସିଲା ଆଖୁରୁ ଲୁହ ନିଗିଡ଼େ ।
ଏମିତି କାହିଁକି ହେଉଛି ରେ (୨)

ଆମ ସାଥୁ କିଆଁ ଭୋକରେ ଶୁଏ,
ଭିକ ମାଗି ମାଗି ବିକଳେ ଜିଏଁ ।
କେତେ ଦିନ ସାଥୁ ତୁମ୍ଭ ରହିବା,
ତାଲ ଏ ସବୁକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ।
ଏମିତି କାହିଁକି ହେଉଛି ରେ (୩)

(୧୯୮୭ର ଜନ ବିଜ୍ଞାନ ଯାତ୍ରାର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଗୀତ)

୭ - ଆମ ପାଠଶାଳା

ଆମ ପାଠଶାଳା, ନିଜ ହାତେ ଗଢ଼ା,
ଦିଶେ ଶୋଭାବନରେ ।

ଆମ ପାଠଶାଳା (୦)

କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ମଧୁମାଳତୀ ହସେ,
କାନନ ଭରେ ମଲ୍ଲୀ ସଜଳ ବାସେ,
ପାହାନ୍ତି ସମୀରେ ତା'ର ପାଖୁଡ଼ା ଖସେ,
ପରମ ସୁହାଗେ ମରମ ଆବେଶେ,
ସୁଖେ କାଟୁ ଦିନରେ ।

ଆମ ପାଠଶାଳା (୧)

ଶାଳବଣେ ତାକିଯାଏ ବିହଗ ବଧୂ,
ମହୁମାଛି ଉଡ଼ି ପିଏ ବିମଳ ମଧୁ,
ଆମେ ସବୁ ଜାଗିଉଠୁ ଗଭୀର ନିଦ୍ରୁ,
ଲାଗୁ ନିଜ କରମେ, ଦେଶ ସେବା ଧରମେ,
ତାଳି ମନ ପ୍ରାଣରେ ।

ଆମ ପାଠଶାଳା (୨)

ନାରିକେଳ ପତ୍ରପୁଞ୍ଜେ ନୁଆନ୍ତି ମଥା,
ମନ୍ଦାର କଳିଟି ଖୋଲେ ନୟନ ପତା,
କାନେ କାନେ କହେ କେଉଁ ଗୋପନ କଥା,
ଥୁରି ବାଆ ପରଶେ ପ୍ରାଣେ ଆଶେ ହରଷ,
ପୁଞ୍ଜେ ଦୁଃଖ ଦୈନିକରେ ।

ଆମ ପାଠଶାଳା (୩)

(ବାଜି ରାଉତ ଛାତ୍ରାବାସର ଗୀତ)

୮ - ଏମିତି ସ୍କୁଲରେ ମୁଁ ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି

ଏମିତି ସ୍କୁଲରେ ମୁଁ ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି,
ହସି ଖେଳି ନାଚି ଗାଇ କେତେ ଶିଖନ୍ତି,
ଅପା ଗୀତ ଶିଖାନ୍ତେ, ଭାଇ ଗପ କହନ୍ତେ,
ଅପା ନାଚ ଶିଖାନ୍ତେ, ଭାଇ ସାଥେ ବୁଲନ୍ତେ ।
ନାଚି ଧନ୍ ଧନାଧନ୍ ହସି ଖିଲି ଖିଲି,
ଗାଇ ମିଳିମିଶି ବୁଲି ଝୁଲିଝୁଲି । (୦)

କି ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ଆମ ଚିକି ବଗିଚା,
ଭଲିଭଲି ଫୁଲ ଫଳେ ଲାଗେ ତ ମଜା ।
ପୋଖରୀ କୂଳରେ ଗାଏ ଚିକି ଚଢ଼େଇ,
ତା' ମଧୁର ଗୀତ ମନ ଦିଏ ଭୁଲେଇ ।
ପ୍ରକାପତି ପଛେ ଧାଇଁ ଖେଳି ଖେଳିକା,
ସପା କରି ପାଣି ଦେଇ ଗଡ଼ୁ ବଗିଚା ।
ଗଛ ପତର କୋଳେ, ଫୁଲ ପାଖୁଡ଼ା ମେଲେ,
କେତେ ଭଲି ଭଲିକା ଫଳ ଡାଳରେ ଝୁଲେ । (୧)

ବରଷକେ ଥରେ କରୁ ବଣରେ ଭୋଜି,
ବଣ ପାହାଡ଼ର କୋଳେ ଯାଉରେ ମଜି ।
କାଠ ପାଣି ଆଣି ଆମେ ଜାଲରେ ତୁଲି,
ନଈର କୂଳରେ ରାତ୍ର ଗୀତ ଯେ ବୋଲି
ଆମରି ଖୁସିରେ ସାରା ବଣଟା ହସେ,
ପାହାଡ଼ ବି କଥା କହେ ଆମରି ସାଥେ ।
ଲୁଚି ପଥର କୋଳେ ଚଢ଼ି ଗଛର ଡାଳେ,
ତୋଳି କେତେ ଯେ କୋଳି ଖେଳୁ ନଈର କୂଳେ । (୨)

ଆମର ଏ ପାଠାଗାର ବହିରେ ଭରା,
 ଗପ ଗାତ ଚିତ୍ରେ ଲେଖା ଦୁନିଆଁ ସାରା ।
 ଏଇ ଘରେ ନାଚ ଶିଖୁ, ଗାତ ବି ଶିଖୁ,
 ବାଜା ତାଳେ ମିଶାଇ ଯେ କେତେ ସୁରକୁ ।
 ଘାସର ଚଦରେ ଢଙ୍କା ଆମ ପଡ଼ିଆ,
 ତେଇଁ କୁଦି ନାଚି ଖେଳି ଲାଗେ ବଢ଼ିଆ ।
 ମନ ହାଲୁକା ହୁଏ ଦେହ ବଳତ ପାଏ
 କେତେ ନୂଆ ଭାବନା ସବୁ ମନରେ ଖେଳେ !.... (୩)

ଅପା ଭାଇ ସାଥେ ମିଳି କାମ କରିବୁ,
 ମାଡ଼ ଗାଳି ତର ଛାତି ହାତ ମିଳାଇ,
 ନୂଆ ଏକ ପାଠଶାଳା ଆମେ ଗଢ଼ିବୁ ।
 ନିଜ ହାତେ ଗଢ଼ା ପାଠଶାଳା ଆମର,
 ଭୁଲିବୁନି, କେବେ ତାକୁ ସାରା ଛାବନ,
 ଘୋଷା ଚଳିବ ନାହିଁ, ମାଡ଼ ରହିବ ନାହିଁ,
 ନିଜ ହାତରେ କରି ଶିଖି ଚାଲିବୁ ଯହିଁ !.... (୪)

• ବିନୟ କୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

୯- ଆମର ଚାହିଁ

ଆମେ ଭାରତର ପିଲାମାନେ ମିଶି ଆଜି ତୁମକୁ ମାରୁଛୁ
ଏପରି ଶିକ୍ଷା, ଯେଉଁଠିଥିବ, ଚିକେ ସିନିହ ଆନନ୍ଦ ।

କୁନି କୁନି ଗୀତ ଥିବ, ଖୁସିରେ ମନ ଉଲୁସିବ ।

ଖେଳ ହେବ... ଖେଳଣୀ ଥିବ,

ମଜା ତ ହେବ..... ହସ ପୁଟିବ ।

ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ନାଚ, କୁଦ ।

ଆମେ ଭାରତର ପିଲାମାନେ ମିଶି ।..... (୦)

ଆମ ପରି କେତେ କୋଟି ଛୁଆ,

ଶିକ୍ଷା ଯାହାଠୁ ଦୂରରେ ଠିଆ ।

କେବେ ସେମାନେ ପଢ଼ିବେ (୨ଥର)

ଆମେ ଭାରତର ପିଲାମାନେ ମିଶି ସଜିବି ମିଶି ଚାହୁଁଛୁ,

ଶିକ୍ଷାମାନେ ସଞ୍ଜିବି ଶିକ୍ଷା ଶିକ୍ଷାରେ ଥିବ ଅସଲ ମଜା

ଆମେ ଭାରତର ପିଲାମାନେ ମିଶି (୧)

ଭାରି ବସ୍ତାନୀ ବୋହି ବୋହିକା, ଖେଳକୁଦ ଆମେ ଭୁଲି ଗଲୁଣି ।

ହସ, ଗୀତ ତ ମନେ ପଡୁନି ପାଠରେ କିଛି ମଜା ତ ନାହିଁ ।

ହାତରେ ତୁମେ ଧରିଛ ଛାଟ, ଆଖିରେ ତୁମେ ଭରିଛ ରାଗ ।

ଏମିତି ପଢ଼ିବା ଭା'ରି କଷ୍ଟ କିଛି ବି କରିବା ଭା'ରି କଷ୍ଟ ।

ହରିଣ ପରିକା ଡରିଡରିକା ଶୁଆ ପରିକା ଘୋଷି ଘୋଷିକା ।

ହରାଜିତା ଲାଗି ଖେଳ ଖେଳିକା,

ପିଲାଦିନ ସରି ଯାଉଛି ।

ଜ୍ଞାନର ସ୍ୱପ୍ନ ଶୋଇ ପଡୁଛି ।

ଆମେ ଭାରତର ପିଲାମାନେ ମିଶି..... (୨)

ମୁଦ୍ରଣ : କେ.କେ. କୃଷ୍ଣକୃମାର

୧୦- ଶିକ୍ଷକ... ବହି

ଯାହାବି ଦେଖିଲେ ମୋ ମନ ପଚାରେ

ଏଇଟା କ'ଣ ଏ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା ?

କିଏ ବନେଇଲା ଏ କେମିତି ହେଲା ?

ସଭିକୁ ପଚାରେ ନିଜେ ବି ବିଚାରେ

ଉତ୍ତର ମିଳେନା ସବୁ କଥାର

କେହି ବି ଜାଣେନା ସବୁ ଉତ୍ତର..... (୧)

(କେବେ) ଅପା କହିଲା, ବାପାକୁ ପଚାର ।

ଭାଇ କହିଲା, ମାଆକୁ ପଚାର ।

ମାଆ କହିଲା, ଗୁରୁକୁ ପଚାର ।

ଦାଦା କହିଲେ, ଆଇକୁ ପଚାର ।

ପଚାରି ପଚାରି ଅକିଗଲି ମୁହିଁ

ପୁଖ ଲାଗିଲାନି କାହା ବିଚାର

ସଭିଏଁ କହିଲେ ବହିକୁ ପଚାର..... (୨)

ପାଠାଗାର ଗଲି ବହି ଦରାଣ୍ଡିଲି

ଯା' ଖୁସି ପାଇଲି ପଚାର ନାହିଁ,

ସେହି ଆନନ୍ଦର ତୁଳନା କାହିଁ ?

ମୋ' ମନ ପରି କୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନର

ବହି ଦେହେ ଥିଲା ସବୁ ଉତ୍ତର,

ବହିର ତୁନିଆ କେତେ ଯେ ବଡ଼..... (୩)

ଦେଖ ସାଥ୍ ଦେଖ ବହି ମେଲାଇ,

ମନକୁ ତୁମର ସେ ଦେବରେ ମୋହି ।

ପାଉ ନାହିଁ ଯଦି ମନର ବହି,

ଲେଖି ଲେଖାଅ ତୁମ ରଚିର ବହି ।

କାଲିଠୁ ଆଜିକି ଆଜିଠୁ କାଲିକି

ବହି ଗଢ଼ି ଦେବ ଶାନ୍ତିର ସେତୁ ।

ବାଟ ଦେଖାଇବ ଯୁଗ ଯୁଗକୁ । (୪)

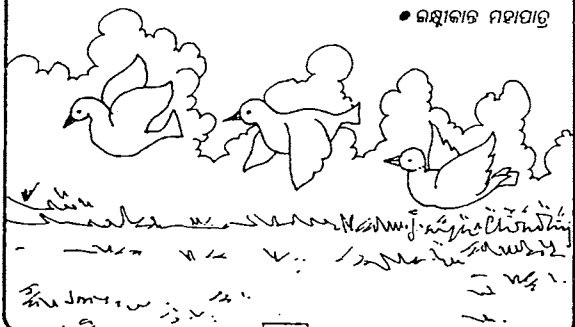
୧୧- ଏଇ ଦେଶ ଏଇ ମାଟି

ଏଇ ଦେଶ ଏଇ ମାଟି ମମତାମୟୀ ମାଆଟି,
ସେବାରେ ତାର ଜୀବନ ଦେବା ରଖିବା ତାର ନାଆଁଟି ।
ସୁଜଳା ସୁଫଳା ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା ଆମ ଏଇ ଜନ୍ମ ମା'ଟି
ଏଇ ଦେଶ..... (୦)

ଯହିଁ ଝରଣା ଝରି ଯାଏ, ଯହିଁ କୋଇଲି କୁହୁ ଗାଏ ।
ସୁନାର ପସଲ ଲହରୀ ଖେଳେ ବୁକୁରେ ଯାଏ, ଲୋଟି ।
ସୁଜଳା ସୁଫଳା ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା ଆମ ଏଇ ଜନ୍ମ ମା'ଟି
ଏଇ ଦେଶ..... (୧)

ଚିର ମଳୟ ଯା'ର ପବନ ଚିର ସବୁଜ ଯା'ର କାନନ
ସାଗର ଯାହାର ରତ୍ନ ଉତ୍ସାର କୋଟି ରତ୍ନ ଦିଏ ଭେଟି ।
ସୁଜଳା ସୁଫଳା ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା ଆମ ଏଇ ଜନ୍ମ ମା'ଟି
ଏଇ ଦେଶ..... (୨)

● ଗନ୍ଧାକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର

୧୨ - ସୁନ୍ଦର ମୋ ଜନମ ଭୂଇଁ

ସୁନ୍ଦର ମୋ ଜନମ ଭୂଇଁ,
ସୁନ୍ଦର ତା' ଶାଗୁଆନ ବନ,
ସୁନ୍ଦର ତା' ପାହାଡ଼ ନଈ ।
ସୁନ୍ଦର ଏଇ ଗଛଲତା,
ସୁନ୍ଦର ମଧୁ ପବନ ତା'ର,
ସୁନ୍ଦର ଏଇ ଦେଶରେ ମୋର,
ସୁନ୍ଦର ଯେତେ ଭଉଣୀ ଭାଇ । (୦)

ଗୋପାଳ ପିଲାଟ ବଂଶୀ ସ୍ବନ,
ମଧୁରତାରେ ଭରେ ପ୍ରାଣ ।
କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶନ୍ତି ଯେବେ,
ପେରନ୍ତି ତା'ର ଗୋଠରୁ ଗାଈ । (୧)

ଏ ଦେଶ ମାଟି କି ସୁନ୍ଦର,
ସୁନ୍ଦର ଘାସ ଫୁଲ ଫଳ,
ସୁନ୍ଦର ସେ ସୁନ୍ଦରତମ,
ସବୁରୁ ସେ ଜଗତସାଇଁ । (୨)

୧୩ - ସ୍ୱର୍ଗାଦପି ଗରିୟସୀ

ସ୍ୱର୍ଗାଦପୀ ଗରିୟସୀ ଜନନୀ ମା ଧରିତ୍ରୀ,
ଦୟାମୟୀ କରୁଣା ତୁ ମା ତୋର ତୁଳନା ନାହିଁ । (୦)

ଜୀବନ ସାରା ଦେଇ ମମତା - ପ୍ରତିଦାନେ ଖାଲି ଦୁଃଖ ପାଇଲୁ,
ଲୋଚକ ଧାରା ଲୁଚାଇ ପରା - ହସି ହସି ମାଗୋ ସବୁ ସହିଲୁ ।
ମାଗୋ..... ନମାମୀ (୧)

ଦିବସ ନିଶି ମଉନେ ବସି - ସହିଲୁ ତୁ ମାଗୋ ଦୁଃଖ ଯାତନା,
ନାହିଁ ତ ମନେ ହେଲେ ବି ଡିଲେ-ଅନୁଶୋଚନା ଗୋ ତୁହି ମା କ୍ଷମା ।
ମାଗୋ..... ନମାମୀ..... (୨)

(‘ଧରିତ୍ରୀ’ ବିନେମାର)

୧୪- କି ସୁନ୍ଦର ଆହା

କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ଆନନ୍ଦମୟ ଏହି ବିଶାଳ ସଂସାର,
ଧନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ମହିମା ତୁମ୍ଭର ଅଟେ ଅନନ୍ତ ଅପାର । (୦)

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ତାରା ତୁମ୍ଭରି ଆଜ୍ଞାରେ ବରଷନ୍ତି ଜ୍ୟୋତି ରାଶି,
ତୁମ୍ଭରି କୁସୁମ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ହସଇ ଆନନ୍ଦେ ଭାସି । (୧)

ପିତା ମାତା ବନ୍ଧୁ ଭାଇ ଭଗିନୀର ହୃଦୟେ ଦେଇଛ ପ୍ରୀତି,
ତେଣୁ ମୁଁ ସଂସାରେ ରହିଛି ଆନନ୍ଦେ ସୁଖ ଭୁଞ୍ଜି ନିତି ନିତି । (୨)

ଦିଅ ଭକ୍ତି ପ୍ରଭୁ ହୃଦୟେ ମୋହରି ବିରାଜ ନିତ୍ୟ ତହିଁରେ,
ସତ୍ୟ ପଥେ ରହି ତୁମ୍ଭରି ଆଶ୍ରାରେ ଯାଇ ମୋ ଦିନ ମହାରେ । (୩)

୧୫- ସୃଷ୍ଟିରେ ଯହିଁ ପୁଷ୍ପ ବରଷେ

ସୃଷ୍ଟିରେ ଯହିଁ ପୁଷ୍ପ ବରଷେ,
ସେ ଦେଶ ଆମରି ଆମରି ଦେଶ ।
ତୁରଙ୍ଗା ଯହିଁ ରଙ୍ଗେ ଉଲ୍ଲାସେ
ସେ ଦେଶ ଆମରି ଭାରତ ବର୍ଷ ।
ସୃଷ୍ଟିରେ ଯହିଁ..... (୦)

ପର୍ବତ ନଦୀ ଶୋଭା ଶ୍ୟାମଳ
ସାଗର ଯାହାକୁ କରେ ଚଞ୍ଚଳ,
କୋଟି ଲୋକ କଣ୍ଠେ ସଙ୍ଗୀତ ଯହିଁ
ଗୋଟିଏ ସୁରରେ ନିତି ଉଛୁଳଇ ।
କୋଟିଏ କଣ୍ଠରେ ଗୋଟିଏ ଯେ ସୁର
ଖେଳାଏ ମମତା ପରାଣ ଭରେ ।
ସୃଷ୍ଟିରେ ଯହିଁ..... (୧)

ନାରୀ ଆମ ଦେଶ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମ୍ଭାର
ଭକ୍ତି ଶାନ୍ତି ମୁକ୍ତି ପୂତ ଉପଚାର,
ଯହିଁ ଦେଶ ଶିଶୁ ଦେଶ ପାଇଁ ହସି
ପ୍ରାଣର ମମତା ଦେଇପାରେ ଝାସି,
ଝେଉଁ ଦେଶମାତା ତାହାରି ଶିଶୁରେ
ଭାଲୁଆଏ ସଦା ଶୁଭ ଆଶିଷ ।
ସୃଷ୍ଟିରେ ଯହିଁ..... (୨)

୧୭- ଜନ୍ମଭୂମି

ତୁହି ମାଁ ଜନମ ଭୂମି ପବିତ୍ର ଭାରତ ଭୂମି
ତୋହର ସନ୍ତାନ ଆମ୍ଭେ ଅଛୁ ସରବେ ।
ତୋର ଶ୍ରୀଚରଣେ ସେବା ପାଇଁ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେବା
ଗାଇବା ତୋହର ନାମ ଆନନ୍ଦ ରବେ ।

ତୋ ଆନନ୍ଦେ ହୋଇବା ସୁଖି
କାନ୍ଦିବା ଦୁଃଖରେ ତୋର ହୋଇଣ ଦୁଃଖୀ ॥୧॥

ଧନ୍ୟ ମହିମା ତୋହର ନାହିଁ ତାର ପଟ୍ଟାନ୍ତର
ମସ୍ତକରେ ହିମାଳୟ ପର୍ବତବର ।

ଦୁଇ ପାରୁଣେ ଜଳଧି ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର ସିନ୍ଧୁ ନଦୀ
ଚରଣରେ ବିରାଜିତ ମହାସାଗର ॥

ବିଷୟ ଗିରିବର କଟିରେ

ଗଙ୍ଗା ଆଦି କେତେ ନଦୀ ଶୋଭେ ଶରୀରେ ॥୨॥

ଜନମିଲେ ତୋ କୋଳରେ କେତେ ଶୂର ବୀର ନରେ

ରାମଚନ୍ଦ୍ର, ଭୀଷ୍ମ, ଦ୍ରୋଣ, କର୍ଣ୍ଣ, ଅର୍ଜୁନ ।

ମହାକବି ବେଦବ୍ୟାସ ବାଲମିକ କାଳିଦାସ

ଗାଇଲେ ପବିତ୍ର କଣ୍ଠେ ତୋହର ଗୁଣ ॥

ଚୈତନାଦି ମହାତ୍ମା ଜନେ

ପ୍ରଚାରିଲେ ବିଭୁନାମ ଆନନ୍ଦ ମନେ ॥ ୩ ॥

କେତେ କେତେ ପୁଣ୍ୟବତୀ କେତେ ପତିବ୍ରତା ସତୀ

କେତେ ବୀର ନାରୀ କେତେ ବୀର ଜନନୀ ।

ସମସ୍ତେ ତୋର ଦୁହିତା ପଦ୍ମିନୀ, ସାବିତ୍ରୀ, ସୀତା

ଦୁର୍ଗାବତୀ ଆଦି କେତେ ବୀର ରମଣୀ ॥

ନମାଇଁ ମା ଭକତି ଭରେ

ଅଧମ ଅକ୍ଷମ ସୁତ ତୋ ଚରଣରେ ॥୪॥

● ମଧୁସୂଦନ ରାଓ

୧୭ - ମାତୃଭୂମି ପିତୃଭୂମି

ମାତୃଭୂମି ପିତୃଭୂମି ଧର୍ମ ଭୂ-ମହାନରେ
ଏଇ ଭାରତ ଜନ୍ମଭୂମି କର୍ମଭୂମି ମୋରରେ ॥ (୦)

ଏଇ ଭୂମିରୁ ଝଙ୍କଟ ପ୍ରଥମ ବେଦ ଝଙ୍କାର
ଏଇ ଭୂମିରୁ ଧ୍ବନିତ ପ୍ରଥମ ବେଦ ଝଙ୍କାର
ଏହି ସେହି ହିନ୍ଦୁ ଭୂମି ଭାରତ ମହାନରେ ।
ଏଇ ଭାରତ ଜନ୍ମଭୂମି କର୍ମଭୂମି ମୋରରେ ॥ (୧)

ଏହାର ଧୂଳି ଅଙ୍ଗେ ବୋଳି ରାମ କୃଷ୍ଣ ମହାନ
ଏଇ ଧୂଳିରୁ ଜନ୍ମନେଲେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ
ଅଜ୍ଞାନୀ ଏ ବିଶ୍ୱେ ଦେଲେ ଜ୍ଞାନର ସନ୍ତାନରେ
ଏଇ ଭାରତ ଜନ୍ମଭୂମି କର୍ମଭୂମି ମୋରରେ ॥ (୨)

ସ୍ୱର୍ଗଠାରୁ ଗରୀୟସୀ ବିଶ୍ୱବନ୍ଧ୍ୟା ଜନନୀ
ଜ୍ଞାନ ଧନ ଶକ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଗମନମୋହିନୀ
ବହୁ ବୀରଶୂର ପ୍ରସବିନୀ ଏ ମହାନରେ
ଏଇ ଭାରତ ଜନ୍ମଭୂମି କର୍ମଭୂମି ମୋରରେ ॥ (୩)

୧୮ - ଆମେ ସବୁ ଏକ

ଆମେ ସବୁ ଏକ (ବୋଲ) ଆମେ ସବୁ ଏକ (ଝଅର)

ପୂରୁବ କହେ ଆଉ ପଶ୍ଚିମ ବି କହେ,

ଉତ୍ତର କହେ ଆଉ ଦକ୍ଷିଣ ବି କହେ ।

ପୂରୁବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ,

ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ, ପୂରୁବ, ପଶ୍ଚିମ ।

ସଭିଏଁ ମିଶି ଗାଇବା ଆମେ ସବୁ ଏକ.... (୧)

ଗାଇଲାବାଲା ତୁମେ ଗୀତ ତାଳେ ବୋଲ,

ନାଚିଲାବାଲା ତୁମେ ନାଚି ନାଚି ଗାଅ ।

ଗାଇବା, ନାଚିବା, ରଚିବା, ଗଢ଼ିବା,

ରଚିବା, ଗଢ଼ିବା, ଗାଇବା ନାଚିବା ।

ସଭିଏଁ ମିଶି ଗାଇବା ଆମେ ସବୁ ଏକ..... (୨)

ଗାଅ ହେ ସାଥ୍ ତୁମେ ଆମ ସହ ଗାଅ,

ତାଷା, ମୂଲିଆ, ଶିଳ୍ପୀ, ବଢ଼େଇ ବି ଗାଅ ।

ତନ୍ତା, ମୋଟି, ଧୋବା, ବଇଦ, କମାର,

କୁମ୍ଭାର, ବଣିଆ, କୁଳି, କାରିଗର ।

ଏକ ସ୍ଵରରେ କହିବା ଆମେ ସବୁ ଏକ... (୩)

୧୯- ରେ ପତାକା ଜାତିର ଗରବ

ରେ ପତାକା ଜାତିର ଗରବ ଜାତିର ଜୀବନ ପରାଣ ତୁହିରେ,
ଏକତା-ପୀରତି-ଶାନ୍ତି-ମୁରତି
ସୁନ୍ଦର ତୋହର ସମାନ ନାହିଁରେ । (୦)

ତୋହରି ଲାଗି କେତେ ଯେ ସମର ଲାଗିଛି ଜାଗିଛି କୀରତି ଅମର,
ତୋହରି ଲାଗି କେତେ କାରାଗାର
ବରିଲେ ମରିଲେ ସମର - ଭୁଲ୍ଲରେ । (୧)

ତୋହରି ଲାଗି ଦେଶେ ଦେଶେ ପୀରତି ହୋଇଛି ବଜରି ଶେଷେ,
ତୋହରି ଲାଗି ଅଇରି ଖଡ଼ଗ
ଶରୀର ରକତେ ଦେଲେ ରଞ୍ଜାଇରେ । (୨)

ଜାଣିଛି ଯେ ଅରେ ଜାତୀୟତା ସ୍ବାଦୁ ଚାଖିଛି ଯେ ଅରେ ସ୍ବାଧୀନତା ମଧୁ,
ପାରିଛି ଦେବାକୁ ଜୀବନ ଯୌବନ
ମାନ ସନମାନ ବିମାନ ନୋହିରେ । (୩)

ଉଡ଼ିଛୁ, ଉଡୁଛୁ, ଉଡୁଥିବୁ ପରା ଯାବତ ଏ ଦେଶେ ଧରିଥିବ ଧରା,
ଯାବତ ଜାତିର ଜଣିଏ ପରାଶେ
ଥୁବ ତୁ ରାଜିବୁ ଗଗନ ଛୁଇଁରେ । (୪)

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ତୁହି ତିନି ରଜିଆରେ ଧରିଛୁ ଅଜ୍ଞରେ ସୁଖ ସାଜିଆରେ,
ଚରଣା ଦରିଦ୍ର-ସେବା-ଅବତାର
ବକ୍ଷରେ ସେ ଚିହ୍ନ ନମୁଛି ମୁହିଁରେ । (୫)

● ବାସ୍ତବିକ ମହାନ୍ତି

୨୦- ଜୟ ଭାରତ ଜନନୀ

ଚୀର ବନ୍ଦୀତା; ସୁ-ଶୋଭିତା
ଜୟ ଭାରତ ଜନନୀ....
ସରିତାମାଳ ତୋ ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା
କାବେରୀ ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର
ଅନେକ ଜାତିଏ ଏକ ପ୍ରାଣମନ
ଏକତାର ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର
ବିଜୟର ନେତ ଆଜି ବି ଲହରେ
ସ୍ବାଧୀନ ମାଟି ସୁରଭି କହିଁରେ
ଅହିଂସା ଯୁଗେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାୟିନୀ
ଜୟ ଭାରତ.....
ସବୁଜ ବନାନୀ ଲତିକା ଗହଳ ବନ
ସବୁଜ ସଦା ତୋ ସୀମନ୍ତ
ତୋ ବକ୍ଷେ ଜନମି ଧନ୍ୟ ଏ ଜୀବନ
ସାହସିକତାର ନାହିଁ ଅନ୍ତ
ଶହୀଦ ଲଢ଼ି ଲୋଟିଲେ ଧରାରେ
ଜୀବନ ତେଜି ତୋହରି ପୟରେ
ଦେଇଗଲେ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଜିବନୀ
ଜୟ ଭାରତ ଜନନୀ....
ସଂଜ ସକାଳ ହୁଏ ନିରନ୍ତର ତୋ'ର
ପୟର ଅଥଳ ସାଗର
ହୀମମଣ୍ଡଳ ଶୋଭାବନ କରେ
ହୋଇ ମୁକୁଟ ଯା'ର
ସେଇ ମାଆ କୋଳେ ରହି ସେନେହରେ
ତୁବିଯିବା ଆସ ତାହାରି ପ୍ରେମରେ
ରଙ୍ଗେ ରଙ୍ଗିଯାଉ ପ୍ରତିଟି ଧମନୀ
ଜୟ ଭାରତ....

● ପଦ୍ମନାଭ ମାଳା

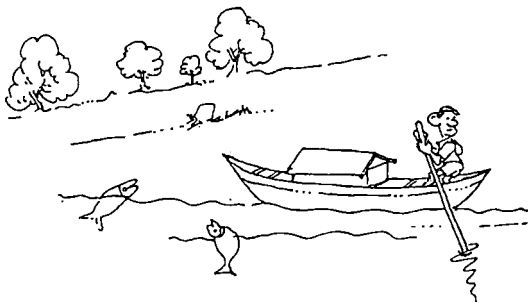
୨୧ - ମାଦଳ ବାଜିଲା

ମାଦଳ ବାଜିଲାରେ ପୁମୁରା ବାଜିଲା
ଆମେ ସବୁ ଅଛୁ ଭାର ବାଜିରାଉତ ତେଲାରେ
ଗୁଲି ଚୋଟେ ପ୍ରାଣ ଯେହୁ ଦେଲା ।

ଅନ୍ଧାରି ମୁଲକ ମଧ୍ୟେ ଦିହୁଡ଼ି ଜାଳିଲାରେ
ବାର ବରଷର ମାଝି ପିଲା ।
ଅନ୍ଧାରି ମୁଲକରେ ଅନ୍ଧାର ମୁଲକେ
ଗୁଲି ଆବାଜରେ ବାର ବାଜି ଆସି ତାକେରେ
ଜାରିଉଠ ଗଡ଼ଜାତି ଲୋକେ ।

ସେଇ ରାଉଜ ପିଲାରେ ଆମେ ସେଇ ରାଉଜ ପିଲା
ଯେଉଁ ରାଉଜ ପିଲା ହସି ହସି ପ୍ରାଣ ଦେଲା
ଦେଶ ଆଗେ କିର୍ତ୍ତୀ ରଖିଗଲା ।

(ଅନୁଗୋଦ ବାଜି ରାଉତ ଛାତ୍ରାବାସର ଗୀତ)

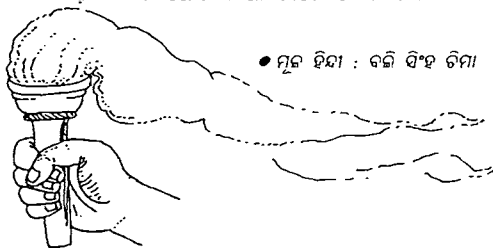
୨୨- ଜାଗ ହେ ସାଥୁ

ମଶାଲ ଜାଳ, ଆଗେଇ ଚାଲ ଗାଁ ଗାଁର ସାଥୁ ହେ,
ଅନ୍ଧାରକୁ ଦୂରେଇ ଦେବା ଗାଁ ଗାଁର ସାଥୁ ହେ ।

କୁଡ଼ିଆ ଗର୍ଜେ, ମୂଲିଆ ଗର୍ଜେ, ଗରଜେ ଖେତ ବାଡ଼ିରୁ,
କେତେ ଦିନ ଏମିତି ଲୁଚିବେ, ଆମ ଗାଁର ଲୋକକୁ ?
ଇଢ଼େଇ ବିନା କିଛି ମିଳେନା, ଏଇ କଥା ଆମେ ଜାଣିଛେ,
ଇଢ଼େଇ ଆମ ସରିବ ନାହିଁ ଦେଶର ଗାଁ ଗାଁରେ ।

ଥରକୁ ଥର ଶୋଷଣ ସହି ବନ୍ଧା ତ ଶିକୁଳିରେ,
ଶିକୁଳି ଭାଙ୍ଗି ଜାଗରେ ଆଜି ଗାଁ ଗାଁରୁ ମୋ ସାଥୀ ହେ ।
ଲାଲ ସୂରୁଯ କେବେ ଉର୍ଦ୍ଧବ ଦେଶର ସବୁ ଗାଁଆରେ,
ପାଦମିଳାଇ ଆମେ ଚାଲିବା ଗାଁ ଗାଁରୁ ସାଥୁ ହେ ।

ଯେଉଁ ସକାଳ ଆମକୁ ଆଜି ଫିକା ଓ ମାନ୍ଦ୍ୟ ଲାଗେରେ,
(ଆମ) ରକ୍ତ ରଙ୍ଗ ଭରିବା ଏଠି ଗାଁ ଗାଁରେ ଆମେରେ ।
ଭାରତ ଆମ ଜିଜ୍ଞା ଉଠିବ ଦେଶର ସବୁ ଗାଁଆରେ,
ବହି ପଢ଼ିବା ବାଟ ଖୋଜିବା ଗାଁ ଗାଁରେ ଆମେରେ ।

● ମୂଳ ହିନ୍ଦୀ : ବଳି ସିଂହ ଚିମା

୨୩ - ମୁଁ ଏକ ନଈ

ମୁଁ ଏକ ନଈ ଯାଉଛି ବହି,
ଜାଣେନି ସତରେ ଯାଉଛି କାହିଁ ।
କିଏ ମୋ କାନରେ ଦେଉଛି କହି
ଚାଲୁ ଆଗେଇ, ନଈ ଚାଲେ ଆଗେଇ - (୦)

କେବେ ମୁଁ ମାପିନି ମୋ ଯିବା ବାଟରେ
କିଏ ବା କେତେ ଚାଣୁଆ,
ବାଟ ଖୋଜି ଚାଲେ ମୋ ବଳକୁ ନେଇ
ଲଢ଼େଇ ମୁଁ କରିବି କିଆଁ ?
କିଏ ମୋ କାନରେ ଦେଉଛି କହି,
ଚାଲୁ ଆଗେଇ ନଈ ଚାଲେ ଆଗେଇ - (୧)

ଚାଲୁ ଚାଲୁ କେବେ ସାଥୁ ମିଳିଯାଏ
ମିଶିଯାଏ ମୋ ଦେହ ମନ,
କେବେ ମେଲିଦିଏ ଶାଖାଟିଏ ପୁଣି
ହୁଏନି ମୁଁ କେବେ ବି ଭିନ୍ନ ।
କିଏ ମୋ କାନରେ ଦେଉଛି କହି,
ଚାଲୁ ଆଗେଇ, ନଈ ଚାଲେ ଆଗେଇ - (୨)

ଧନ୍ୟ ତୁମେ ସୁଷା, ଧନ୍ୟ ତୁମ ସୃଷ୍ଟି
ଯୋଗାଇଛି କେତେ ବଳ,
ଚାଲିଥିବି ମୁହଁ ଅବିରାମ ହୋଇ
ଜିଇଁ ଥିବି ଯେତେ କାଳ ।
କିଏ ମୋ କାନରେ ଦେଉଛି କହି,
ଚାଲୁ ଆଗେଇ, ନଈ ଚାଲେ ଆଗେଇ - (୩)

● ବିନୟକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

୨୪ - ମୁଁ ଏଇ ଆକାଶର

ମୁଁ ଏଇ ଆକାଶର ଶିଶିର ବିହୃତିଏ
ସୂରଜ ହସେ ଦିନେ ହସିବି,
ସକାଳ ନଦୀ ତୀରେ ବାଲିର ଅଗଣାରେ
ମୁକୁତା ବିହୃତିଏ ତୋଳିବି । (୦)

ଝରି ଝରି ଏ ଝରଣା ଦେଖ
ଦୂର ପଥରେ ଧାଏଁ,
ଉଛୁଡ଼ା ଯେତେ ହସର ଜେଉ
ତା' ପାଇଁ ଖେଳିଯାଏ ।
ଭରସାଭରା ସୁନେଲା ସେତୁ
ମନେ ତା' ବାନ୍ଧିଦିଏ
କେବେ ନା କେବେ ପାଇବ ଖୋଜି
ଦୂର ସାଗର ସିଏ ।
ସେ ତ ସରାଗେ ଝରିଯାଏ
ସାଗର ଖୋଜି ପାଏ । (୧)

ସିରି ସିରି ଏ ପବନ ଦେଖ
ଆସଇ ଧୀରେ ବହି,
ସୁରଜି ଭରା ବାରତା କେତେ
ଯାଏ ସେ ପୁଲେ କହି ।
ପୁଲକି ଉଠେ ସାଗର ନଈ
ପରଶ ପାଇ ତା'ର,
ଗହନ ବନ ମଧୁ ବିତାନ
ଯା' ପାଇଁ ଉଜାଗର ।
ସେଇ ବାରତା ହୃଦେ ନେଇ
ମୁଁ ଯେ ସରାଗେ ଯିବି ବହି । (୨)

୨୪- ଇଟକିଲି ମିଟକିଲି

ଇଟକିଲି ମିଟକିଲି ପୁଟିଗଲା କାଉଁଟ ।
ତୁମର ଆମର ନାଲି ପଇଁଟ । (୦)

ଝିଲିମିଲି ଚରା ଦିଏ ନାହିଁ ଧରା
ପୁଲ ପୁଲେ ଗରା ଚିକିମିକି ହାରା
ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ଯାଏ ମେଘ, ଜହ୍ନ ଆଉ ତାରା । (୧)

ଜହ୍ନ ମାମୁଁ ଦେଶ ଯିବା ପିଲେ ଆସ
ଅଜା ମୋଡ଼ି ନିଶ ହସୁଥିବେ ହସ
ନାଚି ନାଚି ଖୋଇ ଦେବେ ଆଉ ଖଜା କୋରା । (୨)

ମାମୁଁ ଦେଖେଇବେ ଯାତରାକୁ ନେବେ
କଣ୍ଢେଇ କିଣିବେ ସିନିହରେ ଦେବେ
ପକ୍ଷୀରାଜେ ବୁଲାଇବେ ଏ ଦୁନିଆ ସାରା । (୩)

୨୭- ଆମେ ହସିଲେ

ଆମେ ହସିଲେ ଦୁନିଆ ହସେ ହସେ ଆକାଶ ତାରା,
ହସି ଉଠଇ ବଉଦ ତଳୁ କୁନି ଚାନ୍ଦଟା ପରା । (୦)

ଲତା ଗହଳୁ ପୁଲଟି ହସେ ହସେ ପରଜାପତି,
ନୀଳ ଆକାଶେ ଚଢ଼େଇ ହସେ ଗାଏ ପବନ ଗୀତି
ସାଗର ହସେ ସୂରୁଜ ହସେ ଶୁଖିଲା ମାଟି ହସେ,
ହସି ହସିକା ଦୂର ଆକାଶକୁ ବରଷା କେତେ ଖସେ
ଆମ ହସିଲେ.... (୧)

ଆମ ହସରେ ଶୁଖାଇ ଦେବୁ ସବୁରି ଆଖି ଲୁହ,
ସବୁରି ଓଠେ ଝରାଇ ଦେବୁ ହସର ସୁନା ସୁଅ ।
ଗାଈକୁ ଆମେ ନାତିବୁ ଆମେ ବଜାଇ କେତେ ବାଜା,
କରିବୁ ମଜା ଆମେରେ ସବୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ରାଜା
ଆମେ ହସିଲେ... (୨)

୨୭- ଆହେ ଦୟାମୟ

ଆହେ ଦୟାମୟ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ
ଘେନ ଦୟାବହି ମୋର ଗୁହାରି ।

ଜଳ ସ୍ଥଳ ବନ ଗିରି ଆକାଶ
ତୁମ ଲୀଳା ସବୁଠାରେ ପ୍ରକାଶ ।
ତୁମ୍ଭେ ଶୁଭ ବୁଦ୍ଧି ପରା ଶିଖାଅ
ତୁମ୍ଭେ ଭଲ ବାଟ ପରା ଦେଖାଅ ।

ମୋର କାମକୁ କରାଅ ସରସ
ମୋର ମୁଖେ ଦିଅ ଚିର ହରଷ ।
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ମୋର ଭକତି
ଦିଅ ବିପଦେ ସାହସ ଶକତି ।

ମୋତେ ଖଳ ଅଳସୁଆ ନିକଟେ
ନିଅ ନାହିଁ ସୁଖେ ଅବା ସଂକଟେ ।
ଦୁଃଖୀ ଅରକ୍ଷିତ ସେବା କାରଣେ
ବଳ ଦିଅ ମୋର କର ଚରଣେ ।

ସତ କହିବାକୁ କିଆଁ ଡରିବି
ସତ କହି ପଛେ ମଲେ ମରିବି ।
ମୋତେ ଏତିକି ଶିଖାଅ ସାଇଁ ହେ
ମୋର ଧନ ଜନ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ହେ ।

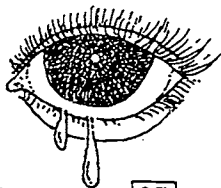
୨୮ - କେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିବି ତୁମକୁ

କେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିବି ତୁମକୁ
ତୁମେ ଯେ ସର୍ବନାମ । (ଘୋଷା)

ଆଲୋକ ତୁମକୁ ନି ପାରେ ଦେଖାଇ
ତୁମେ ଯେ ଦେଖାଅ ତାହାରେ,
ତୁମେ ଯେ ବେଢ଼ିଛ କୋଟି ବିଶ୍ୱର
ସବୁରି ଭିତରେ ବାହାରେ ।
ସକଳ ପରାଣ ଝୁରଇ ତୁମକୁ
ତୁମେ ହେ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରାଣ । (୧)

ଲୁହ ହୋଇ ତୁମେ ଝରିପଡ଼ ପରା
କେତେ ଯେ ନୟନ କୋଣରୁ,
ହସ ହୋଇ ପୁଣି ଫୁଲ ପରି ଫୁଟ
କେତେ ଯେ ନରମ ଅଧରୁ ।
ସବୁରି ଭିତରେ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ
ତୁମେ ହିଁ ଅମୃତ ପ୍ରେମ । (୨)

(‘ସିନ୍ଦୂରବିନ୍ଦୁ’ ସିନେମାର ଏକ ଗୋଳପ୍ତିୟ ଗୀତ)

୨୯- ରେ ଆମ୍ଭ....

ରେ ଆମ୍ଭ.... ନିଦ୍ରା ପରିହରି
ପେଡ଼ି ଚିନ୍ତାର ଲୋଚନ କର କର ନିରୀକ୍ଷଣ
ନିଶ୍ଚୟେ ଜୀବନ ସ୍ରୋତ ଧାଉଁଛି କିପରି
ଭେଟିବାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ସିନ୍ଧୁ କରାଳ ଲହରୀ ।
ରେ ଆମ୍ଭ.... (୦)

କି ବେଗରେ ଯାଉଅଛି ଚାଲି
ସେହି ସ୍ରୋତ ସଙ୍ଗେ ମିଶି ଜୀବନର ସୁଖରାଶି
ଯାହାର ସ୍ଵରଶେ ନର ଭୋକ ଶ୍ଵାସ ଭୁଲି
ଅତୀତକୁ ଉଦ୍‌ବୋଧଇ ବୁଝା ଭାଳି ଭାଳି ।
ରେ ଆମ୍ଭ.... (୧)

ହେ ଇଶ୍ଵର, ପତିତତାରଣ
ପ୍ରାଣାରାମ ନିରଞ୍ଜନ, ଭୟ ବିହ୍ନ ବିନାଶନ,
ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ସତ୍ୟାପିତ ପ୍ରାଣର ଚନ୍ଦନ
ସଂସାର ବିଷାକ୍ତ ନେତ୍ରେ ତୁମ୍ଭେ ହେ ଅଞ୍ଜନ ।
ରେ ଆମ୍ଭ.... (୨)

(‘ମମତା’ ଶିଳ୍ପମାଳ ଏକ ଗୀତ)

୩୦- ମା ତୁମେ ମମତାର.....

ମା ତୁମେ ମମତାର ସୀମାହୀନ ସାଗର,
ମା ତୁମେ ଆମପାଇଁ ଦେବତାର ମନ୍ଦିର (୦)

ତୁମେ ସେ ସେନେହ ମୋତି ଆମ ପାଇଁ ଝଲକ
ନିଭାଇଛ ଅମାରାତି ମନେ ଭରି ପୁଲକ ।
ତୁମେ ଯେ ସେନେହମୟୀ ସେନେହର ଝର
ମା ତୁମେ ମମତାର..... (୧)

ଏ ଆଖି ଦେଖୁଛି ଯାହା ତୁମ ପ୍ରୀତି ଶରଧା
ଆମ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ କର ସୁଖ ସଉଦା
ଆମ ମୁଖେ ହସ ତୁମ ମନେ ଖୁସି ଆସର
ତୁମରି ଆଶିଷେ ମାରୋ ହସୁ ଆମ ସଂସାର
ମା ତୁମେ ମମତାର..... (୨)

(‘ଉଇକା’ ସିନେମାର ଏକ ଛୋକପ୍ରିୟ ଗୀତ)

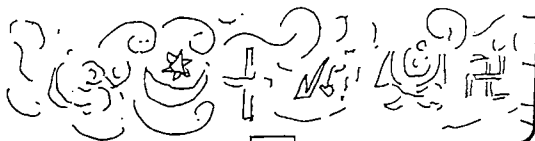
୩୧ - ହିନ୍ଦୁ ନୁହେଁ କି ମୁସଲିମ୍ ନୁହେଁ

ହିନ୍ଦୁ ନୁହେଁ କି ମୁସଲିମ୍ ନୁହେଁ ମଣିଷ ଆମ ନାଁ
ସାରା ଦୁନିଆ ଆମରି ଘର ଭାରତ ଆମ ମାଆ । (୦)

ଏ ନୀଳ ଆକାଶ ନୀଳ ସାଗର,
ସେ ନଦୀ ଝରଣା କେତେ ନିଜର ।
ତା'ଠାରୁ ନିଜର ଏ ସୁନା ମାଟି,
ଅତି ଆପଣାର ଏ ମଣିଷ ଜାତି ।
ଭେଦ ପାତେଇ କାହିଁକି ହେବ ଭିତରେ ଆମ ଠିଆ । (୧)

ଇସାଇ, ନାନକ, ରାମ, ରହିମ୍,
ଆମ ପାଇଁ ସତେ କେତେ ମହାନ,
ଏ ସବୁଠୁ ବଳି ଦେଶ ମହାନ
କେତେ ନିବିଡ଼ ଏ ସାରା ବନ୍ଧନ ।
ଆମେ ସଭିଏଁ ସେବକ ତା'ର ସିଏ ତ ଆମ ମାଆ । (୨)

ମଣିଷ ଆମେରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରେମର,
ଭେଦଭାବ ନାହିଁ ଶତ୍ରୁ ଆମର ।
ସବୁରି ଓଠେ ହସ ପୁଲ ପୁଟିବ,
ସବୁରି ଘରେ ପୁଣି ଦୀପ ଜଳିବ ।
ଏଇ ଭାବନା ମନରେ ରଖ୍ ତଳାଇ ନେଉ ନାଆ । (୩)

୩୨ - ଆମେ ହିନ୍ଦୁ ଆମେ ମୁସଲମାନ

ଆମେ ହିନ୍ଦୁ ଆମେ ମୁସଲମାନ,
ଭାରତ ଆମର ଜନ୍ମମାଟି କବର ଆମର ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ
ଆମେ ହିନ୍ଦୁ ଆମେ ମୁସଲମାନ । (୦)

ଆମେ କୋଟି କୋଟି ଭାରତବାସୀ ତାଟ କାରିଗର ମୁଲିଆ ଚାଷୀ
ଆମେ ଅରୁ ଶିଖ ବୌଦ୍ଧ ପାର୍ଶୀ ଆମେରେ ଜରନ ଶିରସ୍ଥାନ ।
ଆମେ ହିନ୍ଦୁ ଆମେ ମୁସଲମାନ । (୧)

ମସଜିଦ୍ ଯେଉଁ ମାଟିରେ ଗଢ଼ା ଗୀରଜା ମନ୍ଦିର ତହିଁର ଛିଡ଼ା
ଏକା ପାଣି ଏକା ପବନେ ବଞ୍ଚୁ ଏକା ରକ୍ତରେ ଗଢ଼ା ଆମର ଜାନ୍ ।
ଆମେ ହିନ୍ଦୁ ଆମେ ମୁସଲମାନ । (୨)

ଆମ ହିମଗିରି ଆମରି ଗଙ୍ଗା ଯେତେ ଭାଙ୍ଗିଲେ ସେ ନୋହିବ ଭଙ୍ଗା
ସତ୍ୟ ଅହିଂସା ଆମ ଦେବତା (ଆମେ) ତା'ରି ତେଜରେ ତେଜୀୟାନ ।
ଆମେ ହିନ୍ଦୁ ଆମେ ମୁସଲମାନ । (୩)

ଆମ ଇତିହାସ ଗଢ଼ିଛି ଆମେ ବିଶ୍ୱ ଚମକାଇ ଆମରି ନାମେ
ତରି ନାହିଁ କେବେ ତରିବୁ ନାହିଁ ଜୀବନ କରିବୁ କୋରବାନ୍ ।
ଆମେ ହିନ୍ଦୁ ଆମେ ମୁସଲମାନ । (୪)

ଆମ ଦେଶକୁ ଯେ କରିବ ଲୋଭ ତିଲେ ହେଲେ ତାର ନୋହିବ ଲାଭ
ଇଞ୍ଚେ ହେଲେ ଜାଗା ଛାଡ଼ିବୁ ନାହିଁ ନୋହିବୁ କଦାପି ବେଇମାନ୍
ଆମେ ହିନ୍ଦୁ ଆମେ ମୁସଲମାନ । (୫)

୩୩- ବାପୁଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଭଜନ

ବୈଷ୍ଣବ ଜନ ତୋ ତେନେ କହିଲେ କେ ପୀଡ଼ ପରାଣ କାଣେ ରେ,
ପର ଦୁଃଖେ ଉପକାର କରେ ତୋଲେ ମନେ ଅଭିମାନ ନ ଆଣେ ରେ,
ସକଳ ଲୋକମାଁ ସବୁନେ ବନ୍ଦେ ନିନ୍ଦା ନ କରେ କେନାରେ,
ବାଚ କାହିଁ, ମନ ନିଶ୍ଚଳ ରାଖେ ଧନ ଧନ ଜନନୀ ତେନୀ ରେ ।

ସମଦୃଷ୍ଟି ନେ ତୃଷ୍ଣା ତ୍ୟାଗୀ, ପର ସ୍ତ୍ରୀ ଜେନେ ମାତରେ,
ଜିହ୍ଵା ଥକି ଅସତ୍ୟ ନ ବୋଲେ, ପର ଧନ ନବ୍ ଝାଲେ ହାଥ ରେ ।
ମୋହ ମାୟା ବ୍ୟାପେ ନହି ଜେନେ ଦୃଢ଼ ବୈରାଗ୍ୟ ଜେନା ମନ ମାଂ
ରାମନାମଶ୍ରୀ ତାଳୀ ଲାଗୀ ସକଳ ତୀରଥ ତେନା ତନା ମାଂ ରେ ।

ବଣ ଲୋଭୀ ନେ କପଟ ରହିତ ଛେ, କାମ କ୍ରୋଧ ନିବାର୍ଯ୍ୟରେ,
ଭଣେ ନରସୈନ୍ୟ ତେନୁ ଦରଶନ କରତା କୁଳ ଏକୌ ତେରେ ତାର୍ଯ୍ୟରେ ।

୩୪ - ଧନଧାନ୍ୟ ପୁଷ୍ପେ ଭରା

ଧନଧାନ୍ୟ ପୁଷ୍ପେଭରା ଆମାଦେର ଏଇ ବସୁନ୍ଧରା
ତାହାର ମାଝେ ଆଛେ ଦେଶ ଏକ ସକଳ ଦେଶେର ସେରା
(ଓସେ) ସ୍ବପ୍ନ ଦିୟେ ତରୁରୀ ସେ ଦେଶ ସ୍ବତି ଦିୟେ ଘେରା
ଯେମନ୍ ଦେଶଟୀ କୋଥାଏ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନାକୋ ତୁମି ଓସେ
ସକଳ ଦେଶେର ରାନୀ ସେ ଯେ ଆମାର ଜନ୍ମଭୂମି
ସେ ଯେ ଆମାର ଜନ୍ମଭୂମି..... (୧)

ଚନ୍ଦ୍ର, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଗ୍ରହ, ତାରା କୋଥାୟ ଯେମନ୍ ଉଜ୍ଜଳ ଧାରା
କୋଥାୟ ଯେମନ୍ ଖେଲେ ଚଢ଼ିତ୍ କୃଷ୍ଣ କାଳୋ ମେଘେ,
(ତାରା) ପାକ୍ଷୀର ଡାକେ ଘୁମିୟେ ପଡ଼େ, ପାକ୍ଷୀର ଡାକେ ଜେଗେ...
ଯେମନ୍ ଦେଶଟି..... (୨)

ଏତ ସ୍ବିରୂପ ନଦୀ କାହାର କୋଥାୟ ଯେମନ୍ ଧୂମ୍ର ପାହାଡ଼,
କୋଥାୟ ଯେମନ୍ ହରିତ କ୍ଷେତ୍ରେ ଆକାଶ ତଳେ ମେଶେ
ଯେମନ୍ ଧାନେର ଉପର ତେଉ ଖେଲେ ଜାଏ, ବାତାସ୍ କାହାର ଦେଶେ,
ଯେ ମନ୍ ଦେଶଟି..... (୩)

ପୁଷ୍ପେ ପୁଷ୍ପେ ଭରା ଶାଖି, କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ଗାୟେ ପାକ୍ଷୀ
ଗୁଁଜରିୟା ଆସେ ଓଲି, ପୁଂଜେ ପୁଂଜେ ଧେୟେ
ତାରା ପୁଲେର ଉପର ଘୁମିୟେ ପଡ଼େ ପୁଲେର ମଧୁ ଖେୟେ
ଯେମନ୍ ଦେଶଟି..... (୪)

ଭାୟେର ମାୟେର ଯେତୋ ସ୍ବେହ କୋଥାୟ ଖେଲେ ପାବେ କହ
ଓ ମାଁ ତୋମାର ଚରଣ ଦୁଟି, ବକ୍ଷେ ଆମାର ଧରି
ଆମାର ଏଇ ଦେଶେନେ ଜନ୍ମ ଜେନୋ ଏଇ ଦେଶେତେଇ ମରି
ଯେମନ୍ ଦେଶଟି.... (୫)

୩୫- ଯଦି ତୋର ଡାକ ଶୁନେ

ଯଦି ତୋର ଡାକ ଶୁନେ କେଉଁ ନା ଆସେ
ତବେ ଏକଲା ବଲୋରେ ।
ଏକଲା ବଲୋ, ଏକଲା ବଲୋ, ଏକଲା ବଲୋ, ଏକଲା ବଲୋରେ ॥

ଯଦି କେଉଁ କଥା ନା କୟ
ଓରେ ଓରେ ଓ ଅଭାଗା କୟ କଥା ନା କୟ,
ଯଦି ସବାଇ ଆକେ ମୁଖ ଫିରାୟେ ସବାଇ କରେ ଭୟ
ତବେ ପରାନ୍ ଖୁଲେ
ଓ ତୁଇ ମୁଖ ପୁଟେ ତୋର ମନେଇ କଥା ଏକଲା ବଲୋରେ ॥

ଯଦି ସବାଇ ଫିରେ ଯାୟ,
ଓରେ ଓ'ରେ ଓ ଅଭାଗା ସବାଇ ଫିରେ ଯାୟ,
ଯଦି ଗହନ ପଥେ ଯାବାର କାଲେ କେଉଁ ଫିରେ ନା ଚାୟ । (୨ଥର)

ତବେ ପଥେଇ କାଟି
ଓ ତୁଇ ରକ୍ତମାଖା ଚରନ୍ ତଳେ ଏକଲା ବଲୋରେ ॥

ଯଦି ଆଲୋ ନା ଧରେ,
ଓରେ ଓ'ରେ ଓ ଅଭାଗା ଆଲୋ ନା ଧରେ,
ଯଦି ଝଡ଼ ବାଦଲେ ଆଁଧାର ରାତେ ଦୁଆର ଦେୟ ଘରେ
ତବେ ବଜ୍ରାନଲେ
ଆପନ୍ ବୁକେଇ ପାଁଜର କ୍ଳାଲିୟେ ନିୟେ ଏକଲା କ୍ଳଲୋରେ ॥

● ରବୀନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁର

୩୭- ଅନ୍ତର ମମ ବିକଶିତ କରେ।

ଅନ୍ତର ମମ ବିକଶିତ କରେ। ଅନ୍ତରତର ହେ
ନିର୍ମଳ କରେ। ଉଜ୍ଜଳ କରେ। ସୁନ୍ଦର କରେ। ହେ,
ଜାଗୃତି କରେ। ଉଦ୍ୟତ କରେ। ନିର୍ଭୀୟ କରେ। ହେ,
ମଙ୍ଗଳ କରେ। ନିରଳସ ନିଃସଂଶୟ କରେ। ହେ ।

ଯୁକ୍ତ କରେ। ହେ ସଦା ସଙ୍ଗେ ମୁକ୍ତ କରେ। ହେ ବନ୍ଧ,
ସଞ୍ଚାର କରେ। ସକଳ କର୍ମେ ଶାନ୍ତ ତୋମାର ଛନ୍ଦ ।

ଚରଣପଦ୍ମେ ମମ ଭିରୁ ନିଃସୂକ୍ଷିତ କରେ। ହେ,
ନହିତ କରେ। ନହିତ କରେ। ନହିତ କରେ। ହେ ।

● ଉବାହୁ ନାଥ ଠାକୁର

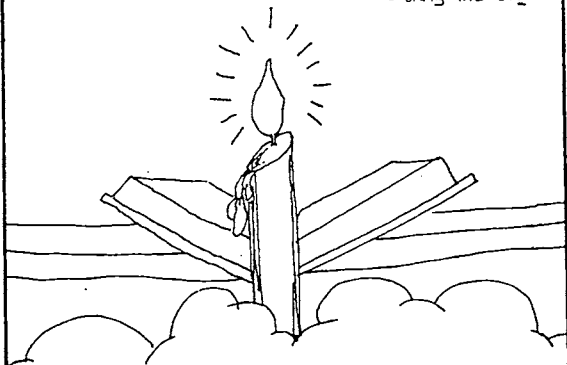

୩୭- ଆଗୁନେର ପରଶ୍ମନି

ଆଗୁନେର ପରଶ୍ମନି ଛୋଆଁଓ ପ୍ରାନେ
ଏ ଜୀବନ ପୂନ୍ୟ କରୋ ବହନ ଦାନେ
ଆମାର ଏଇ ଦେହଖାନି ତୁଲେ ଧରୋ
ତୋମାର ଓଇ ଦେବାଳୟେର ପ୍ରଦୀପ୍ତ କରୋ
ନିଶିଦିନ୍ ଆଲୋକ୍ ଶିଖା କୁଲୁକ୍ ଗାନେ ॥

ଆଁ ଧାରେର ଗାୟେଗାୟେ ପରଶ୍ ତବ
ସାରାରାତ୍ ପୋଟାକ୍ ତାରା ନବ ନବ
ନୟନେର ଦ୍ଵିଷ୍ଟିହତେ ଘୁଞ୍ଚବେ କାଲୋ,
ଯେ ଖାନେ ପଡ଼ବେ ସେଥାୟେ ଦେଖ୍ବେ ଆଲୋ
ବ୍ୟଥା ମୋର ଉଠ୍ବେ କୁଲେ ବର୍ଣ୍ଣପାନେ ॥

● ଚକ୍ରାନ୍ତ ନାଥ ଠାକୁର

୩୮ - ଓରେ ନୂତନ ଯୁଗର ଭୋଗେ

ଓରେ ନୂତନ ଯୁଗର ଭୋଗେ
ଦିଏ ନେ ସମୟ କାଟିଲେ ବୃଥା ସମୟ ବିତାଇ କରେ ॥

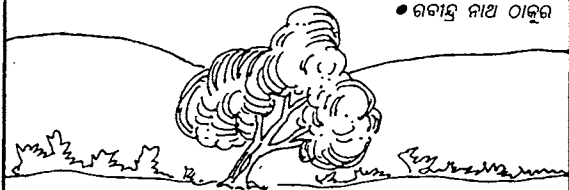
କା ରବେ ଆଉ କା ରବେ ନା, କା ହବେ ଆଉ କା ହବେ ନା
ଓ ରେ ହିସାବି
ଏ ସଂଶୟେଲ ମାଝେ କି ତୋର ଭାବନା ମିଶାବି ?

ଓରେ ନୂତନ ଯୁଗର ଭୋଗେ
ଯେମନ୍ କରେ ଝର୍ନା ନାମେ ଦୁର୍ଗମ ପର୍ବତେ
ନିର୍ଭାବନାୟ ଝାଁପ ଦିଏ ପଥ ଅଜାନିତେଲ ପଥେ ।

ଜାଗ୍‌ବେ ତତଇ ଶକ୍ତି ଯତଇ ହାନ୍‌ବେ ତୋରେ ମାନା
ଆଜାନାକେ ବଶ୍ କରେ ତୁର କରବି ଆପନ୍ ଜାନା ।

ତଲାୟ ତଲାୟ ବାଜ୍‌ବେ ଜୟେଲ ଭେରୀ
ପାୟର ବେଗେଇ ପଥ କେଟେ ଯାୟ, କରିବ୍ ନେ ଆଉ ଦେରି ॥
ଓରେ ନୂତନ ଯୁଗର ଭୋଗେ ।

• ଗବାନ୍ତ ନାଥ ଠାକୁର

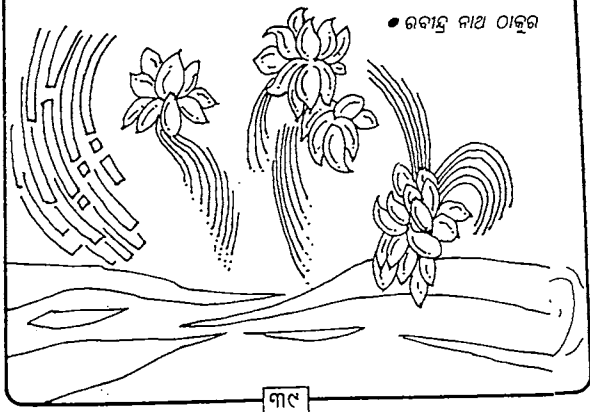

୩୯ - ହିନ୍ଦୟ ବୀଣାର ମାଝେ

ଆଲୋ ଆମାର, ଆଲୋ ଓଗୋ, ଆଲୋ ଭୁବନଭରା,
ଆଲୋ ନୟନ - ଧୋଓ ଆମାର, ଆଲୋ ହିନ୍ଦୟ ଭରା ॥

ନାଚେ ଆଲୋ ନାଚେ ଓ ଭାଇ ଆମାର ପ୍ରାଣେର କାନ୍ଧେ
ବାଜେ ଆଲୋ ବାଜେ ଓ ଭାଇ ହିନ୍ଦୟ ବୀଣାର ମାଝେ.
ରାଗେ ଆକାଶ, ଛୋଟେ ବାତାସ, ହାସେ ସକଳ ଧରା ॥

ଆଲୋର ସ୍ରୋତେ ପାଳ ତୁଲେକେ ହାକାର ପ୍ରକାପତି
ଆଲୋର ଦେଉଲେ ଉଠିଲୋ ନେତେ ମଲ୍ଲିକା ମାଳତୀ
ମେଘେ ମେଘେ ସୋନା, ଓ ଭାଇ, ଯାଏନା ମାନିକ ଗୋନା
ପାତାଏ ପାତାଏ ହାସି, ଓ ଭାଇ, ପୁଲକ ରାଶି ରାଶି
ସୁର ନଦୀର କୁଲ ତୁବେଛେ ସୁଧା - ନିଝର - ଝରା ।

୪୦ - ତୁମି କେମନ୍ କରେ ଗାନ୍

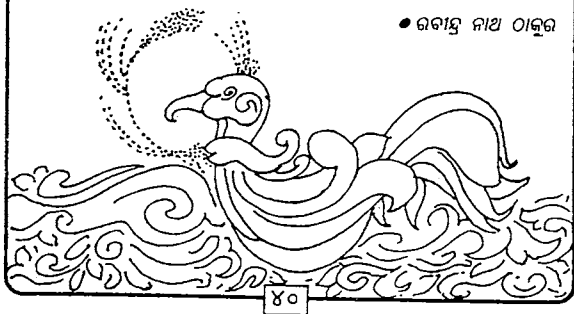
ତୁମି କେମନ୍ କରେ ଗାନ୍ କର ହେ ଗୁନୀ,
ଆମି ଅବାକ୍ ହୟେ ଶୁନି କେବଲ ଶୁନି ।

ସୁରେ ଆଲୋ ଭୁବନ୍ ଫେଲେ ଛେୟେ,
ସୁରେ ହାଓ୍ବାୟା ଚଲେ ଗଗନ୍ ବେୟେ,
ପାଷାନ୍ ତୁଟେ ବ୍ୟାକୁଲ୍ ବେଗେ ଧେୟେ
ବହିୟା ଯାୟ ସୁରେର ସୁରଧୁନୀ ।

ମନେ କରି ଅମ୍ଭି ସୁରେ ଗାଇ,
କଣ୍ଠେ ଆମାର ସୁର ଶୁଭେ ନା ପାଇ ।

କରତେ କି ତାଇ କରତେ କଥା ବାଧେ-
ହାର ମେନେ ଯେ ପରାନ୍ ଆମାର କାଁଦେ-
ଆମାୟ ତୁମି ଫେଲେଛୋ କୋନ୍ ପାହେ
ଚୌଦିକେ ମୋର ସୁରେର ଜାଲ ବୁନି ।

● ରବୀନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁର

୪୧ - ଆକାଶ ଉରା ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାରା

ଆକାଶ ଉରା ସୂର୍ଯ୍ୟତାରା ବିଶ୍ୱଭରା ପ୍ରାନ୍
ତାହାରି ମାର୍ବଦାନେ ଆମି ପେୟେଛି
ଆଣି ପେୟେଛି ମୋର ସ୍ଥାନ ବିଶ୍ୱୟେଁ ତାଲ ଜାଗେ
ଜାଗେ ଆମାର ଗାଁନ୍ - ଆକାଶ ଉରା (୧)

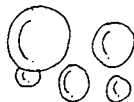
ଅସୀମ କାଲେର୍ ଯେହିକେଲାଲେ ଯୋଆର ଭାଟାୟେ ଭୂବନ ଦୋଲେ
ନାଡିତେ ମୋର ରକ୍ତଧାରାଏଁ ଲେଗେଇ ତାର ଟାନ୍...
ବିଶ୍ୱୟେଁ ତାଲ ଜାଗେ..... (୨)

ଘାଷେ ଘାଷେ ପା ଫୈଲେଛି ବନେରପଥେ ଯେତେ
ଫୁଲେର ଗନ୍ଧେ ଚମକ୍ ଲେଗେ ଉଠେଇ ମନ୍ ମେତେ
ଛୋଡ଼ିଏ ଆଛେ ଆନନ୍ଦେର ଲ ଦାନ୍
ବିଶ୍ୱୟେଁ ତାଲ ଜାଗେ ଆମରା ଗାନ୍.... (୩)

କାନ୍ ପେଡେଛି ଚୋଖ୍ ମେଲେଛି ଧରାର ବୁକେ ପ୍ରାନ୍ ଦେଲେଛି
ଜାନାର ମାଝେ ଅଜାନାର କୋରେଛି ସନ୍ଧାନ୍...
ବିଶ୍ୱୟେଁ ତାଲ ଜାଗେ..... (୪)
ଜାଗେ ଆମାର ଗାଁନ୍... ଆକାଶଭରା ସୂର୍ଯ୍ୟତାରା

● ରବୀନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁର

୪୭- ଗ୍ୟାନେର ମଶାଲ୍ ଜାଲୋ....

ଗ୍ୟାନେର ମଶାଲ୍ ଜାଲୋ ଆଗେ ଚଲୋ ଆଗେ ଚଲୋରେ ଭାଇ
ବିଗ୍ୟାନେର ଆଘ୍ରାଜ୍ ତୋଲୋ... ଚଲୋରେ ଭାଇ
ଗ୍ୟାନେର ମଶାଲ୍ ଜାଲୋ ବିଗ୍ୟାନେର ଆଘ୍ରାଜ୍ ତୋଲୋ (୧)

ହାଜାର ହାଜାର ବଛର ଆଗେ ଦୁହାର୍ କରେ ହାତିଆର... ଆ... ଆ...
ପାଏ ପାଏ ଭେଙ୍ଗେଛି କତୋ ବାଧାର ଚତାଇ ଉତାର
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜାଁ ଭୟେ ହିଂସା ପେରିଏ
ଚଲେଛି ଶବ୍ ଚଲେଛି ମାଟି ଜଲ୍ ଆକାଶ ଛାଡ଼ିଏ
ମହାକାଶ ଛାଡ଼ିଏ ଗ୍ୟାନେର ନିଶାନ ଆରୋ ଚଲୋ..... (୨)

ବନ୍ ପାହାର୍ କେଟେ ବସର୍ ନଗର ଆଲୋଏ ଭୋରେଛେ
ବର୍ଣ୍ଣପରିଚୟ ଦିଏ ମନେର ଆଁକାର ମୁଛେଛି
ପରମାନୁର ଆଲୁଏ ଭୂର୍ ତାନ୍ ଦୈତ୍ ଖୋଜେଛି
ରକେଟ୍ ଜାହାଜ୍ ଚଢ଼େଁ ଦେବଲୋକେ ହାନା ଦିଏଛି
ଆମରାର ପେଡ଼େଛି ଶିଡ଼ି ମାଟି ଥେକେ ଆକାଶେ
ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷନା କରେଛି ରୋଗ ଜୀବାନୁର ଆବାସେ
ଉଚିନିଛୁ ଭେଦ୍ୟବାର ଭାଇବୋ ଯୋର ମୁଜୋଡ଼ ଦିଏ
ଶବ୍ ଖାନେତେ ପଂଜ୍ଜେ ଯାବୋ ବଢ଼କେ ଅସ୍ତ୍ର ବାନିଏ
ସୁଖଶାନ୍ତି ସମତା ଜଗତ୍ ଗଡ଼ାର ଆଘ୍ରାଜ୍ ତୋଲୋ...
ଗ୍ୟାନେର ମଶାଲ୍ ଜାଲୋ ବିଗ୍ୟାନେର ଆଘ୍ରାଜ୍ ତୋଲୋ...

● ନିଲ୍ ମହାପାତ୍ର

୪୩- ଇନ୍ସାଫ୍ କି ଡଗର ପେ

ଇନ୍ସାଫ୍ କି ଡଗର ପେ ବଜୋଁ ଦିଖାଓ ଚଲକେ
ଯେ ଦେଶ ହେ ତୁହ୍ନା ନେତା ତୁହ୍ନି ହୋ କଲକେ
ଇନ୍ସାଫ୍ କି ଡଗର ପେ.... (୦)

ଦୁନିଆଁ କେ ରଜା ସହନା ଔର କୁହ୍ ନା ମୁହଁ ସେ କହନା
ସଜାରୁଁ କେ ବଲ୍ ପେ ଆଗେ ତୋ ବଡ଼ତେ ରହନା
ରଖ୍ ଦୋଗେ ଏକ୍ ଦିନ୍ ତୁମ୍ ସଂସାର କୋ ବଦଲ୍ କେ ।
ଇନ୍ସାଫ୍ କି ଡଗର ପେ..... (୧)

ଅପନେ ହୋୟା ପରାୟେ ସବ୍ କେ ଲିୟେ ହୋ ନ୍ୟାୟ,
ଦେଖୋଁ କଦମ୍ ତୁହ୍ନା ହରଗୀଜ୍ ନା ଡଗମଗାଏ,
ରାସ୍ତେ ବଡ଼େ କଠିନ୍ ହେଁ ଚଲ୍ ସଂଭଲ୍ ସଂଭଲ୍ କେ ।
ଇନ୍ସାଫ୍ କି ଡଗର ପେ..... (୨)

ଇନ୍ସାନିୟତ୍ କେ ସର ପେ ଇଜ୍ଜତ୍ କୀ ତାଜ୍ ରଖ୍ନା
ତନ୍ ମନ୍ କି ଭେଟ୍ ଦେକର ଭାରତ୍ କୀ ନାଜ୍ ରଖ୍ନା
ଜୀବନ୍ ନୟା ମିଲେଗା ଅନ୍ତିମ୍ ଚିତା ମେଁ ଜଲକେ
ଇନ୍ସାଫ୍ କି ଡଗର ପେ..... (୩)

(୧୯୬୧ର “ଗଙ୍ଗା ଯୁମନା” ସିନେମାରୁ)

୪୪- ଆଓ ବଙ୍କେଁ ତୁହ୍ନେ ଦିଖାଏଁ

ଆଓ ବଙ୍କେଁ ତୁହ୍ନେ ଦିଖାଏଁ ଝାଁକି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ କି
ଇସ୍ ମିଟି ସେ ତିଲକ୍ କରୋ ଯେ ଧରତୀ ବଳାଦାନ୍ କି
ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍..... (୦)

ଯେ ହେଁ ଅପ୍ପନା ରାଜ୍ ପୁତାନା ନାଜ୍ ଇସେ ତଲ୍‌ଝାରୋଁ ପେ,
ଇସ୍‌ନେ ସାରା ଜୀବନ୍ କାଟା ବରଝି ତାର୍ କତାରୋଁ ପେ ।
ଯେ ପ୍ରତାପ୍ କା ଓଡ଼ନ୍ ପଲା ହେଁ ଆଜାଦୀ କେ ନାରୋଁ ପେ,
କୁବ୍ ପଡ଼ି ଥୁଁ ଯହାଁ ହଜାରୋଁ ପଦ୍ମିନୀୟାଁ ଅଂଗାରୋଁ ପେ ।
ବୋଲ୍ ରହା ହେଁ କଲ୍‌ଶ ସେ କୁରବାନୀ ରାଜସ୍ଥାନ କି ।
ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍..... (୧)

ଦେଖୋ ମୁଲକ୍ ମରାଠୋଁ କା ଯେ ଯହାଁ ଶିବାଜୀ ବୋଲା ଥା,
ମୁରଲୋଁ କି ତାକତ୍ କୋ ଜିସ୍‌ନେ ତଲ୍‌ଝାରୋଁ ପେ ତୋଲା ଥା ।
ହର୍ ପରବତ୍ ପେ ଆଗ୍ ଜଳି ଥୁଁ ହର୍ ପଥର୍ ଏକ୍ ଶୋଲା ଥା ।
ବୋଲି ହର୍ ହର୍ ମହାଦେବ୍ କି ବଜା ବଜା ବୋଲା ଥା ।
ଶେର ଶିବାଜୀ ନେ ରଖି ଥୁଁ ଲାଜ୍ ହମାରି ଶାନ୍ କି ।
ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍..... (୨)

ଜାଲିଆନାୱାଲା ବାର୍ ଯେ ଦେଖୋ ଯହିଁ ଚଲିଁ ଥୁଁ ଗୋଲିୟାଁ,
ଯେ ମତ୍ ପୁଛୋ ଜିସ୍‌ନେ ଖେଲି ଯହାଁ ଖୁନ୍ କି ହୋଲିୟାଁ ।
ଏକ୍ ତରପ୍ ବନ୍ଦୁକେଁ ଦନ୍ ଦନ୍ ଏକ୍ ତରପ୍ ଥୁଁ ତୋଲିୟାଁ,
ମରନେ ଝାଲୋ ବୋଲ୍ ରହେ ଥେ ଇନ୍‌କିଲାବ୍ କି ବୋଲିୟାଁ ।
ଯହାଁ ଲଂଗାଦି ବେହନୋଁ ନେ ଭି ବାଜି ଅପ୍‌ନି ଜାନ୍ କି ।
ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍..... (୩)

● କବି ପ୍ରତାପ (ଜାଗୃତି ସିନେମାର)

୪୪- ଦିଲ୍ ହେଁ ଛୋଟା ସା....

ଦିଲ୍ ହେଁ ଛୋଟା ସା ଛୋଟିସି ଆଶା
ମସ୍ତି ଭରେ ମନ୍ କି ଭୋଲିସି ଆଶା
ଚାନ୍ ଚାରୋଁ କୋ ଛୁନେଁ କି ଆଶା
ଆସ୍ମାନୋ ମେଁ ଉଡ଼ନେ କି ଆଶା
ଦିଲ୍ ହେଁ ଛୋଟା ସା ଛୋଟିସି ଆଶା.... (୦)

ମସ୍ତି ଭରେ ମନ୍ କି ଭୋଲିସି ଆଶା
ଚାନ୍ ଚାରୋଁ କୋ ଛୁନେଁ କି ଆଶା
ଆସ୍ମାନୋ ମେଁ ଉଡ଼ନେ କି ଆଶା
ଦିଲ୍ ହେଁ ଛୋଟା ସା ... ଭୋଲିସି ଆଶା (୧)

ମେହେକ୍ ଯାଉଁ ମେଁ ଆଜ୍ ତୋ ଐସେ
ଫୁଲ୍ ବରିୟା ମେଁ ମେହେକେ ହେଁ ଯେସେ
ବାଦଲୋଁ କି ମେଁ ଓଡୁ ବୁନରିୟା
ଝୁମ୍ ଯାଉଁ ମେଁ ବନ୍ଦେ ବାବରିଆ
ଅପ୍ନି ଚୋଟି ମେଁ ବାନ୍ଧୁଁ ଦୁନିଆ
ଦିଲ୍ ହେଁ..... (୨)

ଏ..... ଏ.....

ସ୍ବର୍ଗ ସି ଧରତୀ ଖିଲ୍ ରହି ଯେସେ
ମେରା ମନ୍ ତି ତୋ ଖିଲ୍ ରହା ଐସେ
କୋୟଲ୍ କି ତରହା ଗାନେ କା ଅରମା
ବିକ୍ଲି କି ତରହା ମରୁଁ ଯେ ଅରମା
କହ୍ନା ହେଁ ଲାୟା ରଜାନ୍ ସପ୍ନା
ଦିଲ୍ ହେଁ..... (୩)

(‘ଗୋଟା’ ସିନେମାର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଗୀତ)

୪୭- ପଢ଼ନା ଲିଖନା ଶିଖୋ

ପଢ଼ନା ଲିଖନା ଶିଖୋ ଓ ମେହନତ୍ କରନେ ଓଲୋ
ପଢ଼ନା ଲିଖନା ଶିଖୋ ଓ ଭୁଖ୍ ସେ ମରନେ ଓଲୋ
କ ଖ ଗ ଘ କୋ ପହଚାନୋ, ଅଲିପ୍ କୋ ପଢ଼ନା ଶିଖୋ
ପଢ଼ନା ଲିଖନା....

ପଢ଼ୋ କି ହର୍ ମେହନତ୍‌କଣ୍ କୋ ଉତ୍ତକା ହକ୍ ଦିଲ୍‌ଓନା ହେ
ଓ ସତ୍‌କ୍ ବନାନେ ଓଲୋ, ଓ ବୋଝା ତୋନେ ଓଲୋ
ପଢ଼ୋ ଅଗର୍ ଜୟ ଦେଶ୍ କୋ ଅପନେ ତଜ୍ ସେ ଚଲ୍‌ଓନା ହେ
ଓ ବୋଝା ତୋନେ ଓଲୋ, ଓ ହଲ୍ ଚଲାନେ ଓଲୋ
କ ଖ ଗ ଘ....
ପଢ଼ନା ଲିଖନା....

ପୁଛୋ ମଜ୍‌ଦୁରୀ କୀ ଖାତିର୍ ଲୋର୍ ଭଟକ୍‌ତେ କ୍ୟା ହେଁ ?
ପଢ଼ୋ ତୁହ୍ମାରୀ ସୁଖୀ ରୋଟୀ ଗିର୍ଧ୍ ଲପକ୍‌ତେ କ୍ୟା ହେଁ ?
ପୁଛୋ ମାଁ ବେହନେଁ ପର୍ ଯେଁ ବଦ୍‌ମାଶ୍ ଝପକ୍‌ତେ କ୍ୟା ହେଁ ?
ପଢ଼ୋ ତୁହ୍ମାରୀ ମେହନତ୍ କା ଫଲ୍ ସେଠ୍ ଗଟକ୍‌ତେ କ୍ୟା ହେଁ ?
ପଢ଼ୋ ଲିଖା ହେଁ ଦିଓାରୋଁ ପର୍ ମେହନତ୍‌କଣ୍ କା ନାରା
ପଢ଼ୋ କାୟଦେ ରାହତ୍ ବନ୍ ଜାଏଗା ବୋଝ୍ ତୁହ୍ମାରା
ପଢ଼ୋ ଅଗର୍ ଅଂଧେ ବିଶ୍ୱାସେଁ ସେ ପାନା ଛୁଟ୍‌କାରା
ପଢ଼ୋ କିତାବେ, କେସା ହେଁ ସାରା ସଂସାର ତୁହ୍ମାରା
କ ଖ ଗ ଘ....
ପଢ଼ନା ଲିଖନା

● ସପ୍ତଦଶ ଯାତ୍ରୀ

୪୭-ଯେ ମେରେ ଓତନ୍.....

ଯେ ମେରେ ଓତନ୍ କେ ଲୋଗୋ ତୁମ୍ ଖୁବ୍ ଲଗା ଲୋ ନାରା,
ଯେ ଶୁଭ ଦିନ୍ ହେଁ ହମ୍ ସବକା ଲେହରାଲୋ ତିରଙ୍ଗା ପ୍ୟାରା ।

ପର ମର୍ ଭୁଲୋ ସୀମା ପର ବୀରୋଁ ନେ ହେଁ ପ୍ରାଣ ଗଞ୍ଜାଏ
କୁଛ୍ ଯାଦ୍ ଉନ୍ନେ ଭି କରଲୋ ଯୋ ଲୋଚ୍ କେ ଘର ନା ଆସେ
ଯେ ମେରେ ଓତନ୍ କେ ଲୋଗୋ ଜରା ଆଖି ମେଁ ଭରଲୋ ପାନି,
ଯୋ ଶହାଦ୍ ହୁଏ ହେଁ ଉନ୍ନି ଜରା ଯାଦ୍ କରୋ କୁରବାନୀ ।
ତୁମ୍ ଭୁଲ ନା ଯାଉ ଉନ୍ନକୋ ଜାଣିଲିୟେ ସୁନୋ ଯେ କାହାନୀ ।

ଯବ୍ ଘାୟଲ୍ ହୁଆ ହିମାଲୟ ଖର୍ଚ୍ଚେ ମେଁ ପଡ଼ି ଆକାସୀ,
ଜବ୍ ତକ୍ ଥୀ ସାଁସ୍ ଲଡ଼େ ଓ ପିର୍ ଅପନି ଲାସ୍ ବିଚାଡ଼ି
ସଂଗାନ୍ ପେ ଧର କର ମାଆ ଶୋ ଗୟେ ଅମର ବଳିଦାନୀ
ଯବ୍ ଦେଶ୍ ମେଁ ଥି ବିଘ୍ନା ଓ ଖେଲ୍ ରହେ ଥେ ହୋଲି,
ଯବ୍ ହମ୍ ବେଠେ ଥେ ଘରୋଁ ମେଁ ଓ ଝେଲ୍ ରହେ ଥେ ଗୋଲି ।
ଥେ ଧନ୍ୟ ଜଘ୍ନା ଓ ଅପନେ ଥି ଧନ୍ୟ ଓ ଉନ୍ନି ଜଘ୍ନାନୀ ।

କୋଇ ଶିଖ୍ କୋଇ ଜାବ୍ ମରାଠା କୋଇ ଗୁର୍ଖା କୋଇ ମଦ୍ରାସି,
ସରହଦ୍ ପର ମରନେଘ୍ନା ହର ବୀର ଥା ଭାରତଘ୍ନାସୀ ।
ଯୋ ଖୁନ୍ ଗିରା ପରବତ୍ ପର ଓ ଖୁନ୍ ଥା ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନୀ ।

ଥୁ ଖୁନ୍ ସେ ଲଥପଥ କାୟା, ପିର୍ ଭି ବନ୍ଧୁକ୍ ଉଠାୟା ।
ଦଶ୍ ଦଶ୍ କୋ ଏକ୍ ନେ ମାରା ପିର୍ ଗିର୍ ଗୟେ ହୋସ୍ ଗଞ୍ଜାକେ
ଯବ୍ ଅବ୍ ସମୟ ଆୟା ତୋ କେହ୍ ଗୟେ କେ ଅବ୍ ମରତେ ହେଁ ।
ଖୁସ୍ ରହନା ଦେଶ୍ କେ ପ୍ୟାରୋଁ ଅବ୍ ହମ୍ ତୋ ସପର କରତେ ହେଁ ।

କ୍ୟା ଲୋରୁ ଥେ ଓଁ ବାଘାନୀ
 କ୍ୟା ଲୋରୁ ଥେ ଓଁ ଅଭିମାନୀ,
 ଯୋ ଶହାଦ୍ ହୁଏ ହେଁ ଉନ୍ନି, ଜରା ଯାଦ୍ କରୋ କୁରବାନୀ
 ତୁମ୍ଭ ଭୁଲ ନା ଯାଓ ଉନ୍ନିକୋ, ଇସ୍‌ଲିୟେ କହୋ ଯେ କହାନୀ ।
 ଯୋ ଶହାଦ୍ ହୁଏ ହେଁ ଉନ୍ନି, ଜରା ଯାଦ୍ କରୋ କୁରବାନୀ ।
 ଜୟ ହିନ୍ଦ୍ ଜୟ ହିନ୍ଦ୍ କି ସେନା ଜୟ ହିନ୍ଦ୍

● କବି ପ୍ରଦୀପ

୪୮- ସାରେ ଜହାଁ ସେ ଆଛା

ସାରେ ଜହାଁ ସେ ଆଛା ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟାଁ ହମାରା - ହମାରା
 ହମ୍ ବୁଲୁବୁଲେଁ ଇସ୍କା ଯେ ଗୁଲିଷ୍ଟାଁ ହମାରା - ହମାରା । (୦)

ପରବର୍ତ୍ତ ଖୋ ସବ୍‌ସେ ଉଁଚା ହମ୍‌ସାୟା ଆସ୍‌ମାଁ କା
 ଖୋ ସନ୍ତରା ହମାରା ଖୋ ପାସର୍‌ବାଁ ହମାରା - ହମାରା । (୧)

ଗୋଦୀ ମେଁ ଖେଲ୍‌ତୀ ହେଁ ଇସ୍କା ହଜାରୋଁ ନଦୀୟାଁ
 ଗୁଲ୍‌ସନ୍ ହେଁ ଜିନ୍‌କେ ଦମ୍‌ସେ ରସ୍‌କେ ଜିନା ହମାରା - ହମାରା । (୨)

ମଜ୍‌ହର୍ ନେହାଁ ଶିଖାତା ଆପସ୍ ମେଁ ବୈର୍ ରଖ୍‌ନା
 ହିନ୍ଦୀ ହେଁ ହମ୍, ହିନ୍ଦୀ ହେଁ ହମ୍, ଓଁତନ୍ ହେଁ ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟାଁ ହମାରା-ହମାରା । (୩)

● ମହମ୍ମଦ ଇକ୍‌ବାଲ

୪୯- ସତୀ ଜନ୍ ଏକ ହେଁ

ହିନ୍ଦ ଦେଶ କେ ନିବାସୀ ସତୀ ଜନ୍ ଏକ ହେଁ ।
ରଜ୍-ରୂପ, ବେଶ୍-ଭାଷା ଚାହେ ଅନେକ ହେଁ । (୦)

ବେଳା, ଗୁଳାବ, ଛୁହୀ, ଚମ୍ପା, ଚମେଳୀ ।
ପ୍ୟାରେ ପ୍ୟାରେ ପୁଲ୍ ଗୁଞ୍ଜେ ମାଳା ମେଁ ଏକ ହେଁ । (୧)

କୋୟଲ୍ କୀ କୁକ୍ ନ୍ୟାରୀ ପପାହେ କୀ ଟେର ପ୍ୟାରୀ,
ଗା ରହୀ ତରାନା ବୁଲ୍‌ବୁଲ୍, ଗାର ମଗର ଏକ ହେଁ । (୨)

ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା, ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର, କୃଷ୍ଣା, କାବେରୀ ।
ଜାକେ ମିଲ୍ ଗଈ ସାଗର ମେଁ, ହୁଇ ସବ୍ ଏକ ହେଁ । (୩)

୫୦- ଝଣ୍ଡା ଉଁଚା ରହେ ହମାରା

ବିଜୟା ବିଶ୍ଵ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ପ୍ୟାରୀ
ଝଣ୍ଡା ଉଁଚା ରହେ ହମାରା । (୦)

ସଦା ଶବିତ ବରସାନେ ବାଲା,
ପ୍ରେମ୍ - ସୁଧା ସରସାନେ ବାଲା;
ବାରେଁ କୋ ହରଷାନେ ବାଲା,
ମାତୃଭୂମି କା ତନ୍ - ମନ୍ ସାରା (୧)

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା କେ ଭାଷଣ ରଣ ମେଁ
ଲଞ୍ଜକର ବଡ଼େ ଯୋଗ୍ କ୍ଷଣ କ୍ଷଣ ମେଁ
କମ୍ପେ ଶତ୍ରୁଦେଶ୍ଵକର ମନ୍ ମେଁ
ମିଟ୍ ଜାଏ ଭୟ ସଙ୍କଟ ସାରା (୨)

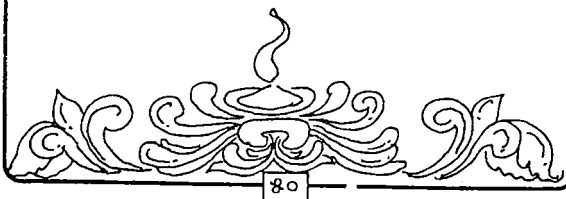
୫୧ - ଗୀତ ଗା ରହେ ହେଁ

ଆ ଗୟେ ଯହଁ ଜହଁ କଦମ୍ବ ମଞ୍ଜିଲୋଁ କୋ ଭୁଢ଼ତେ ହୁଏ,
ଗୀତ ଗା ରହେ ହେଁ ଆଜ୍ ହମ୍ ରାଗିଣୀ କୋ ଭୁଢ଼ତେ ହୁଏ । (୦)

ଦୋ ଦିଲୋଁ ମେଁ ଯେ ଉମଂରୁ ହେଁ ଯେ ଜହଁ ନୟା ବସାଏଂଗେ,
ଜିହେଗୀ କା ତୋରୁ ଆଜ୍ ସେ ଦୋସତୋଁ କୋ ହମ୍ ଶିଖାଏଂଗେ
ଫୁଲ୍ ଦୋ ନୟା ଖିଲାଏଂଗେ ତାଜ୍ଗୀ କୋ ଭୁଢ଼ତେ ହୁଏ
ଗୀତ୍ ଗା ରହେ ହେଁ ଆଜ୍.... (୧)

କୋଭ୍ କି ତରହ୍ ଦହେଜ୍ ହେଁ ଆଜ୍ ଦେଶ୍ କେ ସମାଜ୍ ମେଁ,
ହେଁ ତବାହ୍ ଆଜ୍ ଆଦମୀ ଲୁଚ୍ ପରୁ ଟିକେ ସମାଜ୍ ମେଁ ।
ହମ୍ ସମାଜ୍ ଭି ବନାଏଁ ଆଦମୀ କୋ ଭୁଢ଼ତେ ହୁଏ
ଗୀତ୍ ଗା ରହେ ହେଁ ଆଜ୍..... (୨)

ଫିରୁ ନା ରୋ ସକେ କୋଇ ଦୁଲହନ୍ କୋରୁ - ଜୁଲ୍ମା କା ନା ହୋ ନିଶାଁ,
ମୁସକରା ଉଠେ ଧରା-ଗଗନ୍ ହମ୍ ରତେଂଗେ ଏସି ଦାସତାଁ ।
ୟୁଁ ସଜାଏଂଗେ ଓତନ୍ କୋ ହମ୍ ହରୁ ଖୁସି କୋ ଭୁଢ଼ତେ ହୁଏ ।
ଗୀତ୍ ଗା ରହେ ହେଁ ଆଜ୍.... (୩)

୫୨-ତୁ ଜିନ୍ଦା ହେଁ

ତୁ ଜିନ୍ଦା ହେଁ ତୋ ଜିନ୍ଦେଗୀ କି ଜିତ୍ ମେଁ ଯକିନ୍ କର,
ଅଗର କହିଁ ହେଁ ସ୍ୱର୍ଗ୍ ତୋ ଉତାର ଲା ଜମାନ ପର । (୦)

ଯେ ଗମ୍ କି ଔର ଚାର ଦିନ୍, ସିତମ୍ କେ ଔର ଚାର ଦିନ୍,
ଯେ ଦିନ୍ ଭି ଜାଏଂଗେ ଗୁଜର, ଗୁଜର ଗଏ ହଜାର ଦିନ୍ ।
କଭି ତୋ ହୋଗୀ ଇସ୍ ଚମନ୍ ପେ ଭି ବହାର୍ କି ନଜର,
ଅଗର କହିଁ ହେଁ ସ୍ୱର୍ଗ୍ ତୋ ଉତାର ଲା ଜମାନ ପର ।
ତୁ ଜିନ୍ଦା ହେଁ..... (୧)

ସୁବହ ଶାମ୍ କେ ରଂଗେ ହୁଏ ଗଗନ୍ କୋ ଚୁମ୍ବକର,
ତୁ ଶୁନ୍ ଜମିନ୍ ଗା ରହିଁ ହେଁ କବ୍ ସେ ଝୁମ୍ - ଝୁମ୍ କର ।
ତୁ ଆ ମେରା ସିଂଗାର କର ତୁ ଆ ମୁଝେ ହସାନ କର,
ଅଗର କହିଁ ହେଁ ସ୍ୱର୍ଗ୍ ତୋ ଉତାର ଲା ଜମାନ ପର ।
ତୁ ଜିନ୍ଦା ହେଁ (୨)

ହଜାର ବେଶ୍ ଧରକେ ଆଇ ମୋତ୍ ତେରେ ଦ୍ୱାର ପର,
ମଗର ତୁଝେ ନା ଛଲ୍ ସକି, ଚଲି ଗଇ ଓଁ ହାର କର ।
ନଇ ସୁବହ କେ ସଂଗ୍ ସଦା ତୁଝେ ମିଲି ନଇ ଉମର,
ଅଗର କହିଁ ହେଁ ସ୍ୱର୍ଗ୍ ତୋ ଉତାର ଲା ଜମାନ ପର ।
ତୁ ଜିନ୍ଦା ହେଁ..... (୩)

● ଶକର ଶୈଲେନ୍ଦ୍ର

୪୩- ତୁ ହିନ୍ଦୁ ବନେଗା

ତୁ ହିନ୍ଦୁ ବନେଗା ନା ମୁସଲମାନ ବନେଗା,
ଇନ୍ସାନ୍ କି ଔଲାଦ୍ ହେଁ ଇନ୍ସାନ୍ ବନେଗା !.... (୦)

ଅଛା ହେଁ ଅଭି ତକ୍ ତେରା କୁଛୁ ନାମ୍ ନେହିଁ ହେଁ ।
ତୁଝକୋ କିସି ମଜହୁଦ୍ ସେ କୋଇ କାମ୍ ନେହିଁ ହେଁ ।
ଜିସ୍ ଇଲମ୍ ନେ ଇନ୍ସାନୋଁ କୋ ତକ୍ଦିମ୍ କିଆ ହେଁ,
ଉସ୍ ଇଲମ୍ କା ତୁଝପର କୋଇ ଇଲଜାମ୍ ନେହିଁ ହେଁ ।

ତୁ ବଦଲେ ହୁଏ ଓଝୁ କି ପେହ୍ଚାନ ବନେଗା,
ଇନ୍ସାନ୍ କି ଔଲାଦ୍ ହେଁ..... (୧)

ମାଲିକ୍ ନେ ହର ଇନ୍ସାନ୍ କୋ ଇନ୍ସାନ୍ ବନାୟା,
ହମ୍ ନେ ଉସେ ହିନ୍ଦୁ ଯା ମୁସଲମାନ ବନାୟା ।
କୁଦରତ୍ ନେ ତୋ ବକ୍ସି ଥୁ ହମ୍ ଓଁ ଏକ୍ ହି ଧରତୀ,
ହମ୍ ନେ କହିଁ ଭାରତ କହିଁ ଇରାନ୍ ବନାୟା ।

ଯୋ ତୋଡ୍ ଦେ ହର ବନ୍ଦ୍ ଓ ତୁଫାନ୍ ବନେଗା,
ଇନ୍ସାନ୍ କି ଔଲାଦ୍ ହେଁ..... (୨)

ନଫରତ୍ ଯୋ ଶିଖାୟେ ଓ ଧରମ୍ ତେରା ନେହିଁ ହେଁ,
ଇନ୍ସା କୋ ଯୋରଦେ ଓ କଦମ୍ ତେରା ନେହିଁ ହେଁ ।
କୁରୁଆନ୍ ନା ହୋ ଜିସ୍ମେଁ ଓ ମହିର ନେହିଁ ତେରା,
ଗୀତା ନା ହୋ ଜିସ୍ମେଁ ଓ ହରମ୍ ତେରା ନେହିଁ ହେଁ ।

ତୁ ଅମ୍ମକା ଔର ସୋଇହ୍ କା ଅରମାନ୍ ବନେଗା,
ଇନ୍ସାନ୍ କି ଔଲାଦ୍ ହେଁ.... (୩)

ଯେ ଦିନ୍ କେ ତାଜର୍ ଯେ ଓତନ୍ ବେଚ୍ ନେଝାଲେ,
ଇନ୍ସାନୋଁ କି ଲାସୋଁ କେ କଫନ୍ ବେଚ୍ ନେଝାଲେ ।
ଯେ ମହଲୋଁ ମେଁ ବୈଠେ ହୁଏ ଜାତିଲ୍ ଯେ ଲୁଟେରେ,
କାଁଟୋ କେ ହି ବଜରୁ ହେଁ ଚମାନ୍ ବେଚ୍ ଲେଝାଲେ ।

ତୁ ଇନ୍ କେ ଲିୟେ ମୌର୍ କା ଏଲାନ ବନେଗା,
ଇନ୍ସାନ୍ କି ଔଲାଦ୍ ହେଁ....

(‘ଧୂଇ କା ପୁଲ୍’ ସିନେମାର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଗୀତ)

୫୪- ସର ପରୋସୀ କୀ ତମନା (ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ ଗୀତ)

ସର ପରୋସୀ କୀ ତମନା ଅବ୍ ହମାରେ ଦିଲ୍ ମେଁ ହେଁ
ସର ପରୋସୀ କୀ ତମନା ଅବ୍ ହମାରେ ଦିଲ୍ ମେଁ ହେଁ ।
ଦେଖନା ହେଁ ଜୋର୍ କିରନା ବାଜୁୟେ କାତିଲ୍ ମେଁ ହେଁ ॥

ରାହବରେ ରାହେ ମୁହବର୍ ରହ ନ ଜାନା ରହା ମେଁ ।
ଲଜତେ ସହରା ନବରଦୀ ଦୁରିୟେ ମଞ୍ଜିଲ୍ ମେଁ ହେଁ ॥

ଝୁକର୍ ଆନେ ଦେ ବଡ଼ା ଦେଜେ ତୁଝେ ଯେ ଆସମାଁ ।
ହମ୍ ଅଜୀ ସେ କ୍ୟା ବଚାୟେଁ କ୍ୟା ହମାରେ ଦିଲ୍ ମେଁ ହେଁ ॥

ଆକେ ମକତଲ୍ ମେଁ ଯହ କାତିଲ୍ କହ ରହା ହେଁ ବାର୍ ବାର୍ ।
କ୍ୟା ତମ୍ନାୟେ ଶହାଦନ୍ ରୀ କିସୀ କେ ଦିଲ୍ ମେଁ ହେଁ ॥

ଯେ ଶହାଦେ ମୁଲ୍ କୋ ମିଲୁତ ତେରେ କଦମୋଁ ପର ନିସାର୍ ।
ତେରୀ କୁରବାନୀ କୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ଶୈର କୀ ମହଫିଲ୍ ମେଁ ହେଁ ॥

ଅବ୍ ନ ଅହଲେ ବଲବଲେ ହେଁ ଔର ନ ଅରମାରୋଁ କୀ ଭୀର୍ ।
ଏକ୍ ମିର୍ ଜାନେ କୀ ହସରତ୍ ଅବ୍ ଦିଲେ ବିସ୍ ମିଲ୍ ହେଁ ॥

(ଶ୍ରୀ ରାମପ୍ରସାଦ ବିସ୍ ମିଲ୍ ପାଣି ପାଇବାକୁ ଗଲାବେଳେ ଏ ଗୀତ ରଚନା
କରିଥିଲେ । ୧୯୬୫ ମସିହାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ 'ଶହାଦ୍' ଫିଲ୍ମରେ)

୪୪- ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ମାତା

ତୁମ୍ଭିଁ ହୋ ମାତା, ପିତା ତୁମ୍ଭିଁ ହୋ,
ତୁମ୍ଭିଁ ହୋ ବନ୍ଧୁ ସଖା ତୁମ୍ଭିଁ ହୋ ।

ତୁମ୍ଭିଁ ହୋ ସାଥୀ ତୁମ୍ଭିଁ ହିଁ ସହାରେ
କୋଇ ନା ଅପନା ସିଂହା ତୁମ୍ଭାରେ,
ତୁମ୍ଭିଁ ହୋ ନୈୟା, ତୁମ୍ଭିଁ ହିଁ ଶୁକୈୟା,
ତୁମ୍ଭିଁ ହୋ ବନ୍ଧୁ ସଖା ତୁମ୍ଭିଁ ହିଁ ହୋ ।

ଯୋ ଖିଲ୍ ସକେନା ଓ ପୁଲ୍ ହମ୍ ହେ
ତୁମ୍ଭାରି ଚରଣାଁ କେ ଧୁଲ୍ ହମ୍ ହେ,
ଦୟା କି ଦୃଷ୍ଟି ସଦା ହିଁ ରଖନା
ତୁମ୍ଭିଁ ହୋ ବନ୍ଧୁ ସଖା ତୁମ୍ଭିଁ ହିଁ ହୋ ।

୫୭- ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍

ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍
ସୁଜଲାଂ ସୁପଲାଂ ମଲୟଜ-ଶୀତଲାଂ
ଶଯ୍ୟ-ଶ୍ୟାମଲାଂ ମାତରମ୍ ।
ଶୁଭ୍ର-ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା-ପୁଲକିତ-ସ୍ନାନୀମାମ୍
ପୁଲ୍ଲ-କୁସୁମିତ-ତୁମବଲ-ଶୋଭିନୀମ୍
ସୁହାସିନୀଂ ସୁମଧୁର ଭାଷିନୀମ୍
ସୁଖଦାଂ ବରଦାଂ ମାତରମ୍ ।

କୋଟି କୋଟି କଣ୍ଠ - କଳକଳ - ନିନାଦ କରାଲେ
କୋଟି କୋଟି - ଭୁଜୋର୍ଥୁ - ଖର କରବାଲେ
କେ ବଲେ ମା ତୁମି ଅବଲେ !
ବହୁବଳ-ଧାରିଣୀଂ ନମାମି ତାରିଣୀଂ
ରିପୁଦଳ - ବାରିଣୀଂ ଭାରତମ୍ ।

ତୁମି ବିଦ୍ୟା ତୁମି ଧନ, ତୁମି ହୃଦି ତୁମି ମର୍ମ
ତୁଂ ହି ପ୍ରାଣାଃ ଶରୀରେ
ବହୁତେ ତୁମି ମା ଶକ୍ତି, ହୃଦୟେ ତୁମି ମା ଭକ୍ତି
ତୋମାରଇ ପ୍ରତିମା ଗଢ଼ି ମନ୍ଦିରେ ମନ୍ଦିରେ ।
ତୁଂ ହି ଦୁର୍ଗା ଦଶପ୍ରହରଣ ଧାରିଣୀଂ
କମଲା କମଳ-ଦଳ - ବିହାରିଣୀଂ
ବାଣୀ ବିଦ୍ୟାଦାୟିନୀ ନମାମି ଦ୍ଵାମ୍
ନମାମି କମଲାଂ ଅମଲାଂ ଅତୁଲାଂ
ସୁଜଲାଂ ସୁପଲାଂ ମାତରମ୍ ।
ଶ୍ୟାମଲାଂ ସରଲାଂ ସୁସ୍ଵିତାଂ ଭୃସିତାଂ
ଧରଣୀଂ ଭରଣୀଂ ମାରତମ୍ ।
ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍.... ।

● ବକ୍ସିମନ୍ତ ଚଟୋପାଧ୍ୟାୟ

୫୭- ଜନନୀ ଭାରତ

ସର୍ବେଷାଂ ନୋ ଜନନୀ ଭାରତ-ଧରଣୀ କଳ୍ପଲତେୟମ୍
ଜନନୀବହଳ ତନୟଗଣେଷ୍ଠତ୍ ସମ୍ୟକ୍‌ଗର୍ମ ବିଧେୟମ୍ ।

ହିମାଗିରି-ସୀମନ୍ତ-ମଣ୍ଡଳମିଦମୟୁଧପରିଗତପାର୍ଶ୍ବମ୍
ଅସ୍ତ୍ରଜନୁଦମନୁଦମନିଶଂ ଶ୍ରେୀତପୁରାତନମାର୍ଷମ୍
ବିଜନିତ ହର୍ଷଂ ଭାରତବର୍ଷଂ ବିଶ୍ୱୋକ୍ଷ୍ମ ନିଦାନମ୍
ଭାରତଶର୍ମଣି କୃତମସ୍ତ୍ରାଭିନବମିଦମୈକ୍ୟବିଧାନମ୍ ।

ଉତ୍କଳଗୌଡ଼ାନ୍ତ୍ରୀ-ୟାଃ ସଂସଦି ଯେ ବୟମତ୍ର ସମେତାଃ ।
ଏତେ ତାପରଜନପଦଜା-ନୁ ଭାରତବିହିତନିକେତାଃ ।

ଭାରତହିତସମ୍ପାଦନମେବ ହି କାର୍ଯ୍ୟମିଷ୍ଟମବିପାକମ୍
ଭାରତବର୍ଜଂ କିମପି ନ କାର୍ଯ୍ୟଂ ନିଶ୍ଚିତମିତ୍ୟସ୍ମାକମ୍ ।

ଭାରତପଙ୍କଜଦଳମିଦମୁକ୍ତ-ମଣ୍ଡଳମିତି ବିଦିତଂ ଯତ୍
ତସ୍ୟ କୃତେବୟମତ୍ର ସମେତା ବିହିତାତ୍ରୋକ୍ତ-ସଂସଦଃ ।

ଭାରତମେକା ଗତିରସ୍ମାକଂ ନ ପରାସ୍ତି ଭୂମି ନାମଃ
ସର୍ବାଦୌ ପରିଷଦ୍‌କର୍ମଣି ତତ୍‌ଭାରତମେବ ନମାମା ।

● କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ

ଭାରତ ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ସମିତିର ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ

କ୍ର.ନଂ	ପୁସ୍ତକର ନାମ	ମୂଲ୍ୟ	କ୍ର.ନଂ	ପୁସ୍ତକର ନାମ	ମୂଲ୍ୟ
୦୧.	ମାକଡ଼ କେମିତି ମଣିଷ ହେଲେ ?	୩.୦୦	୩୧.	ଶୋକ ସତ୍ତା	୨.୦୦
୦୨.	ଖାଇବା ଜିନିଷରେ ଭେଦାନୁରୂପତା	୩.୦୦	୩୨.	ପଶୁ	୨.୫୦
୦୩.	ଆକାଶ କାହିଁକି ନୀଳ ଦିଶେ ?	୩.୦୦	୩୩.	ମାଗୁଣୀର ଶରତ	୨.୦୦
୦୪.	ବାଲିଗରଡ଼ା ଓ ମାମା	୩.୦୦	୩୪.	ଗଛ ଓ ସ୍ୱର୍ଗ	୩.୦୦
୦୫.	ଦକ୍ଷିଣ ଯାଆ ବିଜ୍ଞାନୀ କାର୍ତ୍ତବୀ	୩.୦୦	୩୫.	ବଡ଼ ଘରର ଝିଅ	୨.୫୦
୦୬.	ମୂଷା	୩.୦୦	୩୬.	ଜୀବନରୁ ବନ୍ଦି ବନ୍ଧୁ	୩.୦୦
୦୭.	ଚାଷର କାହାଣୀ	୨.୦୦	୩୭.	ଶବ୍ଦନାୟକ	୨.୦୦
୦୮.	ଚୁରୁର ଆକାଶ କୁଲା	୨.୫୦	୩୮.	ଚଳାଣିର ମନକୁଆଁ କାହାଣୀ	୩.୦୦
୦୯.	ଯଦି ଯାଆନ୍ତି ଉଡ଼ି....	୩.୦୦	୩୯.	ଜଣେ ବିଚିତ୍ର ଲୋକଙ୍କ କଥା	୩.୦୦
୧୦.	ବାର ରାଶିଙ୍କ କାହାଣୀ	୩.୦୦	୪୦.	ମୁକ୍ତିର ଉଲ୍ଲାସ	୩.୦୦
୧୧.	ଆମ ହାତର କାହାଣୀ	୩.୦୦	୪୧.	ବୋହୂ	୨.୦୦
୧୨.	ଶିକାରୀ କାଳପୁରୁଷ	୨.୫୦	୪୨.	ମୋ ଗାର	୩.୦୦
୧୩.	ଜୀବନର ଜୀବନ କାହାଣୀ	୩.୦୦	୪୩.	ବିପ୍ଳବ ଭେରୀ	୩.୦୦
୧୪.	ଆକାଶର ଉପହାର	୫.୦୦	୪୪.	ଚାଲ ଗାଲବା	୩.୦୦
୧୫.	ଦେହପାଇଁ ପଞ୍ଚମୂର୍ତ୍ତି	୩.୦୦	୪୫.	ବହି ବିକି କହୁଛି	୩.୦୦
୧୬.	ଧୂମକେତୁ ବିଚିତ୍ରା	୫.୦୦	୪୬.	ପିଲାଙ୍କ ଲୋକଗୀତ	୩.୦୦
୧୭.	ସାତ ପିଢ଼ିର କାହାଣୀ	୩.୦୦	୪୭.	ପଣ୍ଡିତ ରମାବାଇଙ୍କ କାହାଣୀ	୨.୫୦
୧୮.	ଇତିହାସ କଣ ?	୩.୦୦	୪୮.	ପାଠକ ସମ୍ମାନରେ	୨.୦୦
୧୯.	ମାଟି ମାଲ ତାଳ	୨.୫୦	୪୯.	ପ୍ରେରଣା	୩.୦୦
୨୦.	ଡିସ୍କର ସଂସାର	୩.୦୦	୫୦.	ବାପା ଯେବେ ପିଲାଥିଲେ	୩.୦୦
୨୧.	ମୁକ୍ତିର ବାଟ	୩.୦୦	୫୧.	ଗୁରୁଜୀଙ୍କ ମକର	୩.୦୦
୨୨.	ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ ପାଠୀ	୨.୦୦	୫୨.	ବିଦେଶରେ ପିଲାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା	୩.୦୦
୨୩.	କୁନିର କାହାଣୀ	୨.୫୦	୫୩, ୫୪.	ପଢ଼ିବି ଚିଡ଼ିଆଖାନା (୧ ଓ ୨)	୩.୦୦
୨୪.	ଆଶାର ସଂଧ୍ୟାନରେ....	୬.୦୦	୫୫.	ଉପ ଅରପ	୨.୫୦
୨୫.	ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଚିଠି	୨.୫୦	୫୬.	ପଶୁପକ୍ଷୀ ଲୋକକଥା	୨.୫୦
୨୬.	ରେବତୀ	୨.୫୦	୫୭.	ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଲିଙ୍ଗିଂସୋନ ସିରକ୍	୪୦.୦୦
୨୭.	ଶିଖାର	୨.୦୦	୫୮.	ଲୁହଧଳ (ପତ୍ରିକା)	୬.୦୦
୨୮.	ଅନ୍ଧାରୁଆ	୩.୦୦	୫୯.	ଆମେ ଓ ଆମପିଲା	୫.୦୦
୨୯.	ବୁଢ଼ା ଶଙ୍ଖାରୀ	୨.୫୦	୬୦.	ଆମେ ଭାବ୍ୟବାନ	୫.୦୦
୩୦.	ମାଂସର ବିକାସ	୩.୦୦	୬୧.	ତାରା ରାଜକ କଥା	୫.୦୦

କ୍ର.ନଂ	ପୁସ୍ତକର ନାମ	ମୂଲ୍ୟ	କ୍ର.ନଂ	ପୁସ୍ତକର ନାମ	ମୂଲ୍ୟ
୬୨.	ଆମ ଆକାଶ	୫.୦୦	୯୦.	ପୁଷ୍କିରର ଖାଦ୍ୟ	୫.୦୦
୬୩.	ଶୁଆ	୫.୦୦	୯୧.	ପ୍ରତିଷ୍ଠେଧକ ଟିକା	୫.୦୦
୬୪.	ଅଣ୍ଡାକୁ ଚିଆଁ	୫.୦୦	୯୨.	ଜଳ ବି ରୋଗର ବାହନ	୫.୦୦
୬୫.	ଶିଶୁ କିପରି ସୃଷ୍ଟି ହୁଅନ୍ତି	୮.୦୦	୯୩.	ପାଣି ଆମ ଜୀବନ	୫.୦୦
୬୬.	ସଦାବେଳେ ଓ କାଗଜର ପକ୍ଷୀ		୯୪.	ସର୍ପ ଓ କାଶ	୫.୦୦
୬୭.	କୁନି ଆର୍ଥରର ସୁରୁଯ		୯୫.	ନାରୀର ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ	୫.୦୦
୬୮.	କୁନି ରାଜକୁମାରୀ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରମା		୯୬.	ଆମେ ଅସୁସ୍ଥ ହେଉ କାହିଁକି ?	୫.୦୦
୬୯.	ବୁଲ୍ଲା ବାବା		୯୭.	ଏକ ରହସ୍ୟମୟ ସକାଳ	୫.୦୦
୭୦.	ଖୁସିରରା ବିଦ୍ୟାବତୀ		୯୮.	ଅଜିଆକୁ ସଂପଦ	୫.୦୦
୭୧.	ଆମେ ଓ ପୋଲିସ		୯୯.	ଚିଠି	୫.୦୦
୭୨.	ମୋ ମାଆ		୧୦୦.	ଆମ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଆମ ହାତରେ	୫.୦୦
୭୩.	ଦାନା ଗଛ		୧୦୧.	ଗାଁ ପରିମଳ	୫.୦୦
୭୪.	ଆମ ଗାତ ବହି		୧୦୨.	ବନ୍ଧୁ	୫.୦୦
୭୫.	ମଞ୍ଜି		୧୦୩.	ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ସଜବାଜ	୫.୦୦
୭୬.	ଆମ ଏକତା		୧୦୪.	ଚେରମୁହଁ ଶିଖଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତି	୫.୦୦
୭୭.	ଆମ ସମାଜ		୧୦୫.	ଶିକ୍ଷଣୀୟ ବୃକ୍ଷଲତା	୫.୦୦
୭୮.	ବୋବବ ଛେଳି		(ସର ବରଦ ୧ ରୁ ୧୦ମ ଖଣ୍ଡ)		
୭୯.	ଆମ ପୋଖରୀ		୧୦୬.	ଚର୍ମ ରୋଗ (ଭାଗ ୧-୨)	୫.୦୦
୮୦.	ଆମ ପିଲା ଆମ ସୁର	୫.୦୦	୧୦୭.	ସାଇନୁସାଇଟିଭ୍	୫.୦୦
୮୧.	ଜାତୀୟ ପତାକାର କାହାଣୀ	୧୫.୦୦	୧୦୮.	ଶର୍ପି	୫.୦୦
୮୨.	ସଂସ୍ଥାନ ସଂସ୍ମାର	୧୦.୦୦	୧୦୯.	ଜର	୫.୦୦
୮୩.	ନବନ ଲୋକଯୋଜନା ଅଭିଯାନ	୧୫.୦୦	୧୧୦.	ପେଟରୋଗ (ଭାଗ ୧-୨)	୫.୦୦
ସମିତିର ସାଧାରଣ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସଚେତନ ପୁସ୍ତିକା :			୧୧୧.	ଆମେ ସୁସ୍ଥରେ ରହିବା କିପରି ?	୫.୦୦
			୧୧୧.	ଦାନ୍ତ ଓ ପାଟିର ଯତ୍ନ	୫.୦୦
୮୪.	ଖାଦ୍ୟର ସୁମର କଥା	୬.୦୦	୧୧୨.	ସ୍ତ୍ରୀରୋଗ	୫.୦୦
୮୫.	ପରିମଳ ଓ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ	୫.୦୦	୧୧୩.	ଅର୍ଶରୋଗ	୫.୦୦
୮୬.	ଚରକ ଝାଡ଼ା	୫.୦୦	୧୧୪.	ପ୍ରସୂତା ମା ଓ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ	୫.୦୦
୮୭.	ଅନ୍ଧାରକୁ ଆଲୋକ	୫.୦୦	୧୧୫.	କୃମି	୫.୦୦
୮୮.	ପିଲା ଜନ୍ମ ଆମ ହାତରେ	୫.୦୦	୧୧୬.	କେତୋଟି ସାଧାରଣ ରୋଗ (୧୭୨)	୫.୦୦
୮୯.	ଆମ ଶରୀର	୫.୦୦	୧୧୭.	ଚରକ ଝାଡ଼ା	୫.୦୦